உ

கணபதி துணை.

திருமுல்லைவாயிற்புராணம்.

திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரவர்கள்

குமாரர்

சீகாழி வடுகநாத தேசிகரவர்கள்

இயற்றியது.

திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீனத்து மஹா சந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

ஸ்ரீகாழி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயப்பிள்ளையவர்களால்

சீகாழி:

'திரிபுரசுந்தரி' பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரதி-௫00.] 1927. [காப்பி ரைட்.

PRINTED AT THE
'THIRUPURASUNDARI' PRESS,
SHIYALI.

உ

சிவமயம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

முகவுரை.

வாகை-வல்லாண்முல்லை.

வாயில் வினையறக்கும் வானமுதர் தென்முல்லை
வாயில் குடவளஞ்சோ வாயிற்றே—காயிற்
கோடும்புரந் தாமக் குனிவில் லெடுத்தா
னடும்புரந் தாமத்த ஞாபு.

எல்லாவறிவும் எல்லாமுதன்மையும் எல்லாவநுக்கிரகமுமுடைய சிவபெருமான தாம் ஒருவரேயாய்ப், பசுக்கள் யாவுந் தாமென்றும் உடைமைப் பொருள்களேயாகத் தாம் என்றும் உடையவராயே நின்று, பசுபதி எனப்படும் தாம் பிரபஞ்சம் எங்கும நீக்கமற வியாபித்து நிற்பாராயினும், அவ்வுண்மை யாவருக்கும விளங்காதாகலின, யாம் எளிதில் வழிபட்டுய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு எண்ணில்லாத சிவதலங்களைப் பூமியில வைத்தருளினர். அவற்றுட் சோழமண்டலத்து ஆவிநாட்டின்கண் காவிரிநதியின வடபாற சமுத்திரதீரத்திற சிறந்து விளங்குவது தென திருமுல்லைவாயில. இத்திருப்பதி திருக்கைலாய பரம்பரைத் தருமபுரவாதீன கர்த்தா பரிபாலனத்துக்குட்பட்டது இவ்வாலயம் கி பி ககூகஉ-ல் சீகாழி ஸ்ரீமத் சிதம்பரநாதமுதலியாரவர்களால ஜீர்ணோத்தாரணமும் மஹாகும்பாபிஷேகப்பிரதிஷ்டையும் செய்விக்கப்பெற்றது.

இத்தலமான்மியத்தைத் தருமபுராதீனத்துத் திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரது நான்காம் புதல்வர் வடுகநாததேசிகர் (கஎசுஎ—கஎஅஎ) இயற்றினர். இவர் சீகாழியில வசித்துப் பிரபல கவிஞராகிச் சென்னையிற் றுறைசைக் கச்சியப்பமுனிவர் (கஎஎகூ—கஎஅகூ) விநாயகபுராணம் அரங்கேற்றியபோது அச்சபைக்கு நாயகராக வீற்றிருந்தாரெனபதால் இவர் கல்வித்திறமும் ஆன்றவொழுக்கமும அறியப்படுவன. இப்புராணவேடு இவரது தந்தை கைவசமிருந்ததை ககூகஎ-ல் திருவாரூர் இலக்கண விளக்க பரம்பரைச் சோமசுந்தரதேசிகர் மிகக பிரயத்தனத்தோடும் பிரதிசெய்து கொடுத்தனர்.

இந்தப் புராணத்தைப் பிரகடனஞ் செய்து உதவுதற்கு எல்லாவுரிமையும் உடையவர்கள், திருக்கைலாய பரம்பரைத்

தருமபுரவாதீனத்து ௨௬-வது மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பண்டாரசந்நிதிகளே ஆதலின் அப்பெருந்தகையாளர்க்கு இதனை உரிமைப்படுத்தி உரிமையுரை ஒன்று வரைந்து திருச்சமுகத்திற்குச் சமர்ப்பித்துள்ளேன்.

திருஞானசம்பந்தரது திருத்தேவாரம் பெற்ற இப்பெரும் பதியின் இம்மான்மியம் ஸ்ரீ ஸத்தியானந்த ஸௌந்தரி ஸமேத ஸ்ரீ யூதிகா பரமேசுவரசுவாமியின் பிரபாவத்தை எடுத்துக் கூறும் ௯ சருக்கம் உடையது. இச்சருக்கங்களின் வசனத்தைச் சுருக்கமாகப் பிறபகுதியிற் சேர்த்துள்ளேன். முல்லைவனநாதரையும் அணிகொண்ட கோதையையும் பூசித்துப் பேறு பெற்றதாக இப்புராணத்துட் கூறும் சோழவரசன் கிள்ளிவளவன். இவ்வளவன் திருமால் பிரமன் மரீசி காசிபன் விவஸ்வான் மநு இக்குவாகு ககுத்ஸ்தன் மாந்தாதா முசுகுந்தன் (காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்தவன்) பிருதுலாக்ஷன் சிபி சோழமண்டலஸ்தாபித்த சுராதிராஜன் இராசகேசரி பரகேசரி இவர்களுக்குப் பின்னோன். தஞ்சைராஜராஜனுளிட்டார்க்கு முன்னோன், காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்தவன் (கலிங். பரணி ௧௭௮). இக்கிள்ளிக்குப்பின் இவன் குலத்துத் தோன்றிய இவன் நாமத்தவர் பலர். அவருட் கூடலாங்கண் பழையன் மாறனைப் பொருது சாய்த்துக் கோதைமார்பனுற பாராட்டப்பட்ட கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (அகம் ௩௪௬, நக்கீரர்). சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (புறம் ௩௭௩, கோவூர்கிழார்). சோழன்குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (புறம் ௩௪—௪௧, ௪௬, ௬௯, ௭௦, ௧௭௩, ௨௨௬—௮, ௩௮௬, ௩௯௩, ௩௯௭ ஆலத்தூர்கிழார் வெள்ளைக்குடிநாகனார் மாறோக்கத்து நப்பசலையார் ஆலூர்மூலங்கிழார் கோவூர்கிழார் ஆடுதுறைமாசாத்தனார் ஐயூர் முடவனார் நல்லிறையனார் எருக்காட்டூர்த்தாயங்கண்ணனார்), இக்கிள்ளி சிறுகுடிகிழான்பண்ணனைப்பாடிய புலவனுமாவன் (புறம் ௧௭௩). இதனால் குடிவளவர் காலத்தே பிராசீனஸ்தலமாக இலங்கியது இம்முல்லைவாயிலெனின் இதன் தொன்மையும் பெருமையும் கூறுதற்கியையுமோ? இப்பழம்பதிமான்மியத்தை யாவருமுணர்ந்து சிவபிரானை மெய்யன்போடு வழிபட்டுய்தற்பொருட்டு மஹாசந்நிதானத்தின் கட்டளையைச் சிரசாவகித்து இந்நூலைப் பிரசுரிக்கத் துணிந்த என் துணிவைப் பெரியோர் ஆதரிப்பார்களாக.

ஸ்ரீகாழி, பிரபவஹு
சித்திரைமீ ௧௨ } ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயப்பிள்ளை.

திருக்கைலாசபரம்பரைத் தருமபுராதீனத்து

உ௫-வது மஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்தபண்டாரசந்நிதியவர்கள்

திருமுன் விஞ்ஞாபனம்.

பாடாண்டிணை-உடனிலைத்துறை.

உலகு திகழுக வோங்கி யிலகறம்
விளரிவண் டிமிரத் தளையவிழ் முல்லை
விளைபுன முருக்கத் துளைதரு தோற்றங்
களங்கனி மிடற்றுக் கண்ணுத னிறத்துத்
துளங்குவெண் டலைநிரை விளங்குவ கடுக்குந்
துடவை செறீஇப் படர்தரும் பாண்டி
மண்டிலத் தவனிபர்க் கொண்டிறற் றகைநீஇ,
யிவனே யிளங்கதிர் தவழுதிர் கோற்றத்துப்
பரைபாற் றளிர்த்த பன்னிறச் சத்தியாக்
காவிரி கிளைத்துக் கணக்கில காலெழப்
பூவிரி வளவர்தம் புனனாட் டாங்கண
தொண்டியர் பரசுந் தொண்டைய ராண்டகை.
நீயே செம்மலை நிலைத்தெனப் பரசுகடா
தாயே நிற்பத் தாழ்வி லாற்றலி
னுருப்பிறழ்ந் தொருவ னும்பர் நாணவுந்
தருக்குற் றொருவன தாணிலை பேணவுந்
துருவிய குறியினைச் சுட்டுதல் கருதி
நொச்சியுங் கிடங்கும் நோன்றுநிற் பனவென
நச்சுநர் நவிற்று நாமக் கூடலாய்,
இவனே யுடலுயி ரியக்க மிறைவன
திவரிய வின்றி யியங்கா வென்னப்
புலப்படுத் தறக்காப் பொறிபல சுமந்த
தலத்தொளிர் முனிவரர் தருமையிற் கூடுவான்.
மங்கல குணந்தான் மலிந்தவ னென்றும்
பங்கமும் மலமில் பண்பின னென்றும்
நிறைசிவ னென்றும் பறைமொழி யவற்று
லரனிலை முழக்கும் விரிந்த வாரண
விழுப்பொருள் சொக்க மேலவ னீஇ,
யருவுரு குறிகுண மடிமுடி நாப்பண்
தருநிலைக் கட்டுச் சார்பிலா வீடு

தணந்தவ னாகித் தனித்தவன் பதியாம்,
வெண்சிலை போன்று வியனிலை பற்றும்
பண்ணிய னிலையின பசுவாம், அவற்றைத்
திண்ணிதி னுறுத்துவ திரிமலம், இவற்றைப்
பண்ணல ரெழுத்தே யகற்றுவ னென்று
முண்மைச் சொரூப மூவப்ப நுவலு
மண்ணா லாகமத் தப்பொருள் சுப்பிர
மணிய தேசிக மாசிலா மணியிவன்.
அபகயாற் கண்ணி பாங்கின னீஇ, யுளப்
பங்கயச செல்வி பாங்கின னிவனே.
கண்ணுதல் கண்டாங் கறுத்தோ னீஇ,
ஒண்டக வாங்கவை யொறுத்தோ னிவனே.
அறிவான் றானே யறிவிப் பானே
பறிவா யறியும் அவனுந் தானே
யறியும் பொருளு மவன்றா னேயே
படனின் றாயது திடனுறக் கெழீஇ,
வெங்குற றுனிறை யெனறிசைப் பவாதம்
நெஞ்சுற் றன்னவின் னீர்மைய ராகலின்,
பேறு மப்பெரும் பேறளிப் பானும்
நீறு தவபபூதத நீயிரே யாகலின,
இனியவு முளவோ வெமக்கிந நிலையினும
மருமலர்க் கமலையும் வளஞ்சால் தருமையு
தருநில மென்னக் குழீஇய வாறு
திருமுக மலர்ந்த செழுந்தமிழ் வேந்தீர்
பிறிதுங் கேண்மினும் பிறங்கிசை வாழிய
வாழிய நிகமம் வாழிய வாகமம்
வாழிய வடியவர் மாண்பமர் குழாஅத்து
வாழிய தருமை மரபட் டவணை
ஞானசம் பந்த நற்பெயர் கொளீஇ
மோனதா தாண்டிய முறுகக் கூடலின்
புறப்புற நெறியும் புறமார் நெறியும்
அகப்புற நெறியு மகநெறியவ் வகஞ்சால்
சமமை நெறியே யம்மைய சரதம்
ஆன்மனம் வென்றிய கசைவில்சித் தாந்த
மாபெரு வென்றி யடைந்தனிர் நிற்பீர்.
இருவரு மொருங்கே யிசைந்தனிர் மருவிய
பெருநிலை மடங்களும் பெருநெறி யிலகநுங
கைவயப் படுதல் மெய்யே யன்றோ
பொய்யா காதென வெய்யா துறைவல்.

அதனால்

நந்திரு மடத்து நூல்வல் லாருட்
செந்திரு மாலெனச் சீரியன் வடுகன்
பேரா காரன் பேரா முல்லை
வாயி லென்னூரும் வாழ்க்கைமேம் பாடு
மொழிந்தன னதனை வழிப்படுத தவிவென
வசசத் தோடுநும் பக்க லியப்புய
கொச்சை மழலைக் கோடலைக் குதவுதிர்
பரம்பொருண் முக்கட் பரமனை றெனாமு
மூரண்படு மூகா மொய்வலி தொலைப்பான
பெரும்பிணி தீர்க்கும் பேரருண் மநதிரனு
சைவ மடங்க ளைய்பதி னெட்டினு
மைந்தே தையநதெனை வருவதிப் பதற்கா
விருபத்து மூன்று விருமபு படடத்
தமபெயா ஞானசம் பநத ராயினிர.
சாதன முறறிய சாதிப் பானைந
கோதன மாறுங குரைகழற பணிதலும்
இறைபணி யாகக கறைய வெவ்விணை
தேடலி னுகர்விற் கூடலிற கழிததுச
சேர்சசி றாயை செறியிருண் மூலனு
சோாசசியி னவியத தூய தொணடின்
மலரடி வைக்து மன்னுதா னுக்கியும்
அலாபபத நிழறகீ ழமர்ததி யணைநதிங்
கொபபச செய்தும் ஒருவ னாகிச
செப்பம் நிலைறிடச் சீரதி னடக்கியும்
இருததி யானநத சொருப மியைததும்
சிவஞ் பநதொடர் சிவபோ கம்வரை
அணைநதோ னுகப் புணர்நதனிர் கேண்மியை

அஃதான்று,

நின்மலஞ் சார நிலவிய வவத்தையுட்
பன்மயல கடிநது பகரும் விகாரி
யல்ல னுக்கித் தொல்லைச் சாக்கிரம்
தன்வணந தநது தாவில் சொப்பனம்
ஆரச செய்திங கரும்புஞ் சுழுத்தி
சீரத் தடக்கி கீடருந் துரியம்
ஆனநதா தீதத் தழுத்திய வதீதம்
பெறுவான் புரிநது பிணை இயூவநதனிர்.

அஃதான்று,

உயிர்தனைப் புல்லி யுரியதா னைக்கிச
செயிரற வணைநது நீதற வடக்கி
வேதித் தழுகஞ் சாதித் திருநதனிர்,
காநத மனல்புனல் காநதுங் குளிகை
பொன்னய முப்புப் புகாறு சீருணை
மிவற்றொடு மருவ வியைய வீஙகுக்
குன்றுத விலனைப் பொன்றுத விலனைப்
சமத்துவ முளனைச சமைத்துற பதத்தி
யாதி யாதற விழுக்கிலி ரனை
னநுபவ மொன்றற் கருதுண னைக
நலகினிர் பரவ. நறறமிழக் கமலை
பல்வளனை சுரப்பப் பாரகத் துதித்த
ஞானப் பிரகாச மானவ ராதலி
னெனறு மினிதி னியைகநும் மியைபு.
சைவநற் கவசஞ் சாத்தி நீவிர்
மெய்ப்புரி வாளாற் பொய்ப்பகை களைஇப்
புகழும் வலியும் நிகழுங் கொடையும்
அளியுங் களினுதிர் களியாம் பெறற்கே.

உரிமையுரை.

முப்புவ னத்து மிக்க முல்லைமான் மியமா மாலை
யிப்புவித் தருமை ஞானத் திலகுமா தீன கர்த்தர்
சுப்பிர மணிய நாமச சுரேநதிரர்க் குரிய தாமாற்
றப்பிலா தணிநதேன முத்துக் தாண்டவ ராயப் பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தென்திருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண்-பியந்தைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துளிமண்டி யுண்டு நிறம்வந்த கண்ட
னடமன்னு துன்னு சுடரோ
னொளிமண்டி யும்ப ருலகங் கடந்த
வுமைபங்க னெங்க ளரனூ
களிமண்டு சோலை கழனிக் கலந்த
கமலங்க டங்கு மதுவிற்
றெளிமண்டி யுண்டு சிறைவண்டு பாடுந்
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௧)

பருவத்தில் வந்து பயனுற்ற பண்ப
னயனைப் படைத்த பரம
னரவத்தொ டங்க மவைகட்டி யெங்கு
மரவிக்க நின்ற வரனூ
ருருவத்தின் மிக்க வொளிர்சங்கொ டிப்பி
யவைவந்து மோத வெருவித்
தெருவத்தில் வந்து செழுமுத் தலைக்கொ
டிருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௨)

வாராத நாடன் வருவார்தம் வில்லி
னுருமெல்கி நாளு முருகி
லாராத வின்ப னகலாத வன்ப
னருண்மேவி நின்ற வரனூர்
பேராத சோதி பிரியாத மார்பி
னலர்மேவு பேதை பிரியா
டீராத காத னெதிநேர நீடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௩)

ஒன்றொன்றொ டொன்று மொருநான்கொ டைந்து
மிருமூன்றொ டேழு முடனா
யன்றின்றொ டென்று மறிவான வர்க்கு
மறியாமை நின்ற வரனூர்
குன்றொன்றொ டொன்று குலையொன்றொ டொன்று
கொடியொன்றொ டொன்று குழுமிச
சென்றொன்றொ டொன்று செறிவா னிறைந்த
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௪)

கொம்பனன மின்னி னிடையாளொர் கூறன்
விடைநாளு மேறு குழக
னம்பனென மன்பன் மறைநாவன் வானின்
மதியேறு சென்னி யரனூ
ரம்பன்ன வொண்க ணவரா டரங்கி
னணிகோ புரங்க ளழகார்
செம்பொன்ன செவ்வி தருமாட நீடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௫)

ஊனேறு வேலி னுருவேறு கண்ணி
யொளியேறு கொண்ட வொருவ
னானேற தேறி யழகேறு நீற
னரவேறு பூணு மவனூர்
மானேறு கொல்லை மயிலேறி வந்து
குயிலேறு சோலை மருவித்
தேனேறு மாவின வளமேறி யாடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௬)

நெஞ்சார நீடு நினைவாரை மூடு
வினைதேய நின்ற நிமல
னஞ்சாடு சென்னி யரவாடு கைய
னனலாடு மேனி யரனூர்
மஞ்சாரு மாட மனைதோறு மைய
முளதென்று வைகி வரினுஞ்
செஞ்சாலி நெல்லின் வளர்சோ றளிக்கொ
டிருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௭)

வரைவந் தெடுத்த வலிவா ளரக்கன்
முடிபத்து மிற்று நெரிய
வுரைவந்த பொன்னி னுருவந்த மேனி
யுமைபங்க னெங்கள் பரனூர்

வரைவந்த சந்தொ டகிலுந்தி வந்து
மிளர்கின்ற பொன்னி வடபாற்
றிரைவந்து வந்து செறிதேற லாடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௮)

மேலோடி நீடு விளையாடன் மேவு
விரிநூலன் வேத முதல்வன்
பாலாடு மேனி கரியானு முன்னி
யவர்தேட நின்ற பரனூர்
காலாடு நீல மலர்துன்றி நின்ற
கதிரேறு செந்நெல் வயலிற்
சேலோடு வாளை குதிகொள்ள மல்கு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௯)

பனைமல்கு திண்கை மதமா வுரித்த
பரமன்ன நம்ப னடியே
நினைவன்ன சிந்தை யடையாத தேர
ரமண்மாய நின்ற வரனூர்
வனமல்கு கைதை வகுளங்க ளெங்கு
முகுளங்க ளெங்கு நெரியச்
சினைமல்கு புன்னை திகழ்வாச நாறு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே. (௰)

அணிகொண்ட கோதை யவணன்று மேத்த
வருள்செய்த வெந்தை மருவார்
திணிகொண்ட மூன்று புரமெய்த வில்லி
திருமுல்லை வாயி லிதன்மேற்
றணிகொண்ட சிந்தை யவர்காழி ஞான
மிகுபந்த னொண்ட மிழ்களி
னணிகொண்ட பத்து மிசைபாடு பத்த
ரகல்வான மாள்வர் மிகவே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—※—

பிரதிபேதம்:—௧. பாடு. ௯. அரனூர். ௮. அரனூர். ௰. வன.

௬

தென்றிருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைகுமந் நாளிற் கீழ்பால் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா வூருந் திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

உ

பிறங்குசீர்ப் புராணந் தன்னைப்
பெரும்புவி யச்சி னேற்ற, நிறந்தரு பொன்னை யீந்த
நிருபர்தம் புகழ் கூறிற்று.

—— ※ ——

முருந்தன முரலார் முல்லை மான்மியம்
பருந்தன மிறைஞ்சுமத் தருமைப் பண்ணவர்
மருந்தன சுப்பிர மணிய தேசிகர்
கருந்தன மீயநற் காட்சி சான்றதே.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

—⁂—

(க) கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

சத்தி யானந்தத் தாயுமை பங்கினன்
சத்தி யானந் தழைக்குந் தமிழ்சொலுஞ்
சத்தி யாவுந் தருந்திரு முல்லைவாழ்
சத்தி யானையின் றாமரைப் பாதமே.

மாசிலாமணிநாதர்.

நீர்மருவுஞ் சடைமுடியுந் திருவடியு மாதியந்த நிலைமை காணச், சீர்மருவுந் திருநெடுமா லேனமாய்ப் படியிடந்து தேடக் கஞ்சத், தார்மருவுஞ் சதுர்முகத்தோ னேதிமமாய்ப் பறந்து விண்ணூந் தாழத் தேட, வேர்மருவும் பேரொளியாய் வளர்ந்த முல்லை வனப்பொருளை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (க)

நின்மலமாய் நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிராமயமாய் நினைவுக் கெட்டாச், சின்மயமாய்ப் பல்லுயிர்க்குந் தோற்றமா யுணர்வரிய தெளிவு மாகித், தொன்மையமா யைந்தொழிலுந் தொகுத்தருளே தனுவாகித் தோன்றுந் தேவைப், பொன்மதில்சூழ் முல்லைவனத் தினிதிருந்த பரமபொருளைப் புந்தி சேர்ப்பாம். (உ)

வேறு.

அல்லைவனப் பழித்தகுழ லருள்மொழிவேற் கண்ணி
யணிகொண்ட கோதையிடத் தணிகொண்ட மணியைத்
தொல்லைவனசத் தவனு நாரணனுங் காணாச்
சோதியைநா தாந்தபராஞ் சுடரான முதலைத்
தில்லைவனத் தருணடனங் குனித்துநின்ற தேவைத்
தெய்வசிகா மணியைமறை தேடியுங்கா ணாத
முல்லைவனப் பெருமானை மாசிலா மணியை
முக்கணனு பகனையா முன்னியிறைஞ் சிடுவாம். (௩)

அணிகொண்டகோதையம்மை.

பூமகளு நாமகளும் போற்றிசைக்கும் பதந்தானைப் போதார் தெய்வத், தாமரையாங் குழலாளைத் தடவரையைப் பழித்ததனத் தடத்தினாளைக், காமனுருக் கடிந்தவனுங் காமமுறப் பொருத கயற் கண்ணினாளைப், பாமருவு முல்லைநக ரணிகொண்ட கோதையையாம் பணிதல் செய்வாம். (௪)

தக்கணாமூர்த்தி.

மைமக்கணாள மலைமகள் வழுத்து மேன்மைசே
சக்கணா யகருட னன்று தோன்றிய
முக்கணா யகன்றிரு முல்லை மாநகர்த்
தெக்கணா மூர்த்திதாள் சிந்தை செய்குவாம். (௫)

வயிரவர்.

உண்ட கஞ்சுகனு செல்வமுண் டருளுமுண் டுளமா
முண்ட கஞ்சுக மலர்தரப் பூம்பொழின் முகத்துப்
வண்ட கஞ்சுகம் பயிலிசைக் காழியம் பதியிற்
கண்ட கஞ்சுக னிணைச்சரண் பணிவது கடனே. (௬)

வரசத்தி விநாயகர்.

பெருங்களிற்று முகப்பதகன் புயங்களிற்று விழவந்து
மொருகளிற்றின் முன்னடந்தோ னொளிதிகிரிக் கிரங்கிடநேர்
தருகளிற்றி னிருணிறஞ்சேர் சமர்க்களிற்றி னுரியார்பால்
வருகளிற்றைத் திருமுல்லை வனக்களிற்றை வணங்குவாம். (௭)

முருகக்கடவுள்.

பார்காட்டுந் திசைமுகத்துப் பண்ணவனைச் சிறைகாட்டி
வார்காட்டுந் தனக்கோட்டு வள்ளியொரு புறங்காட்டிக்
கார்காட்டுந் திரைகடலிற் கவிழிணர்மா முகத்துணியக்
கூர்காட்டு மிருதலைவேற் குமரனிணை யடிபணிவாம். (௮)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

ஒருமைதரும் பரம்பொருள்பா லுமைமுலைப்பால் தருவிருப்பா
லருமைதரு திருப்பதிக மன்னல்தலந் தொறும்பாடிக்
கருமைதருஞ் சமணிருளைக் கழுவேற்றிச் சைவமயப்
பெருமைதரும் புகழ்க்காழிப் பிள்ளையார் பதம்போற்றி. (௯)

திருநாவுக்கரையராதியர்.

நாவரசி னருள்போற்றி நம்பிதிரு நாவலூரத்
தேவரசி னடிபோற்றி சிறநததிருப் பெருநதுறைக்குண்
மேவரசின் கழலபோற்றி மேதகுமந திரமாலைப்
பாவரசின் சரண்போறறி பரவுமனபர் பதம்போற்றி. (க0)

நந்திதேவர், சண்டேசப்பிள்ளையார்.

சுரருடம்பினுந தவருடமபினுந துதிநிறைநதவிரு சைய ருடம்பினும், பரவுதண்பிரம் படிதழும்பிடும் பரமநநிதன் பத மிறைஞசுவாம, பிரணவஞ்சொலுங குரவனாநதனை பெருகு தநதைதன் றாள்தடிநதவன், றானணிநதகொன் றையுமணிநது நின் றருள்வழஙகுதண் டியைவணஙகுவாம். (கக)

சைவமே வளர்க வேதந் தளிர்கமா தவங்கள் சூழ்க
மெய்வளம படர்க மேன்மேல் வேநதெலாம் வாழ்க வென்று
மைவளர் கணடன கீர்த்தி மன்னுக முல்லை மூதூர்த்
தெய்வமாக் கதைமண் மீது சிறப்பொடு தழைக வென்றே. (கஉ)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்.

—※—

அவையடக்கம்.

இரும்பதனுற் பொன்னிலேமே விடசசொலல போலெவரு மெள்ளு நொய்மைத், துரும்பதனுற் றூண்வலிமை சொறபடல போற்கைப்புத் தோன்றும் வேம்பாற், கரும்புமிகு [illegible]வைபெறுவ போறசிறியேன் புனகவியாற் கவிஞர் சேர்த்த, பெருநதமிழும் புகழ்பெறுமா லென்றமிழ்க்கு மவர்புகழ்சசி பேச லாமால. (க)

தென்மாநதை வேளாள னிராகவன்சேய் வீரபபன் சிநதை போலு, மென்மனமுந தழைததோஙகி முலலைவனச சரிதைசிறி தியம்ப லுற்றேன், பொனமகளைப் பொருநதியமால் மண்டகளைப பிரிநததனே புலமை மிககோர், நன்மதியாற் பேரான வடுகன் வாய்த் தமிழென்று னவைசொல லாரே. (உ)

அவையடக்க முற்றும்.

—※—

(௨.) நகர்வளச்சருக்கம்.

பொன்னுல குவரி யாடைப் புவியினு முளதோ வென்னத்
துன்னுமா ளிகையு நீடு சூளிகைப் பரப்புந தாவில்
மினனுதோ ரணமுஞ சூழும் வீதியும் வேலை யார்ப்பு
மன்னுதென் முல்லை மூதூர் வளமபல விளமப லுறறேன் (க)

வேறு.

செயயகதி ராதவன்போ லெழுநதமுகில் கருங்கடற்றெண் டிரைநீர் தேக்க, மையகஙகு விருளெனன வானமெலாம் பரந துருமு வழஙகி யார்த்துத், துய்யமுடிச சையமிசை மதிநிலா வெள்ளமெனச சொரிநீர் மாரி, வையமுழு துய்யவரைக் கையெ னவெள் ளருவிநீர வழங்கிற் றம்மா. (௨)

வேறு

அருவி நின்றிழிந தமமலைப் பொருளரித் துடன்கொண் டிரவி யீட்டமபோ லாத்தினித் தவழநதுமா வெயினர்
தருகு றிஞசியும் பாலையு முலலையுந தணநது
மருத மேபுகுந திறைவர்பல் பதிகளும் வணஙகி. (௩)

வேறு.

கரிய வஙகயற கண்ணிணைக காட்டிக் காமர் புறபுதங் கனத னங் காட்டிச, சரிம லர்ககுழற் சைவலங் காட்டித தனிமு கத் தெழிற ருமரை காட்டிப், பரிபு ரதசொலி துழனிகள காட்டிப் பனம ணிததிரள் பலமணி காட்டி, விரிதி ரைததிரள் தாமரை காட்டி மேவு காவிரி மெல்லியல செல்லும். (௪)

கரையெ லாம்பல நவமணி யிறைத்துக் கையெ லாமலர்க் கனிகளை வகுத்துத், தரையெ லாப்புறத திவலையான மறைத்துத தண்க டற்கரைப புளினமுங குறைததுு, வரையெ லாமபெறு முலலைசூழ் தெய்வ வளாந கர்ப்பிரான மலர்த்துணைப் பாதந, திரையெ லாமலர்க் கரமென விறைஞசித தென்றி சைக்கணே சிறநதது பொன்னி. (௫)

வேறு.

தடவரைச் சிமய மான தாயவயிற சநதங் கொண்டு
கடமதப் பகட்டின முததங் கையரிக் கொண்டு வாரிக் [னி
குடதிசை வளங்கொண் டெஙகுங குணதிசை முகத்துப் பொன்
வடதிசை நோக்கி முல்லை வாயிலை வணங்கச செல்லும். (௬)

மாருதக் கயிறு பூண்டு வருந்திரைப் புரவி பாயக்
காருடை யோத மோதிக் கறங்கொலி முரச மார்ப்ப
வாருதிக் கிறைநீ ராழி மண்டப வீதி தோறும்
பாருடை மரக்க லத்தேர் பற்பல நடக்கு மாதோ. (௭)

செருக்கொளத் தீவின் மீனந் திமிதிமி திமிலஞ் செய்ய
வுருத்தெழத் திமிங்கி லங்க ளுறுசிறு மீன்க ளோட
வெருக்கொளச சுறவுக் கூட்ட மீனேற்று மகரஞ் சீறி
மரக்கலஞ் சாயப் பாய வளர்நதது வாரி யோதை. (௮)

ஆயிர மிப்பி சூழ்ந்த விடம்புரி யலைமொத் துண்ண
வாயிர மிடம்பு ரிக்கொண் டணிவலம் புரிச்சங் கார்ப்ப
வாயிரம் வலம்பு ரிசசங் கடர்சலஞ் சலங்கள் சூழ
வாயிரஞ் சலஞ்ச லஞ்சூ ழூரிபாஞ்ச சனிய மாமால். (௯)

வேலையின் சிறப்பும் வேலை மீதெழுங் கதிரு நீண்ட
தாலமுங் கனிகள் வீழுந் தகைமையுஞ் சாற்றுங் காலை
மாலவன் றிகிரி யேவி வருதிற னிருதர்க் கொன்று
நீல்வெஞ் சிரங்கள் வீழ்த்தி நின்றிடும் நிலைமை போலாம். (௰)

வேறு.

சக்க ரந்தவழ் மீனைப் பரதர்வஞ்
சக்க ரங்கொடு தாமவலை வீசுதல்
சக்க ரத்துயிர் தோறுந் தடவிப்பா
சக்க ரசசமன் வீசுந் தகையதே. (௧௧)

வேறு.

வரம்புநிறை பட்டினத்து வரும்பரதர் மடந்தையர்க
ளிரும்பனைகோட் டியாபுன்னை யிளமுகைவெண் கழுகெதிர்ந்து
பெருஞ்சுறவங் குழைகாட்டப் பேருவரி திரைந்தெறிக்கக்
கரும்பனையின் கருக்கெடுத்துக் கலைசசுறு வகிர்வரால். (௧௨)

வேறு.

நத்தொடு தரளந் தூக்கி நறைமலர்ப் புனலு கப்பூய
கொத்தொடு தாம நாற்றிக் கொம்பொடு பவளங் கட்டி
முத்தொடு மிப்பி யாடும் பரதர்மா ளிகைமுற் றத்து
வித்தொடும் வினவிற் காய்வ வீசிய வலையு மீனும். (௧௩)

உவரிதன் திரைத்திண் காலா லுதைத்தவண் வலையை யோட்டித்
தவழ்வளைக் கோடு ருட்டித் தடங்கரைப் புளினந் தெற்றிப்
பவளமு முத்துந் தூர்த்துப் பரத்தியர் சிற்றின் முற்றச
சுவடுபோன் றழிப்பச சீறுந் துழனிசேர் முல்லை மூதூர். (௧௪)

வேறு.

செங்குவளை வெண்கமலஞ் செங்கமலங் கருங்குவளை சேர்
ந்து கூடிப், பொங்குதிரைப் புனற்றடத்துப் பூம்படாம் போர்த்
தெனப் பொலிந்த காட்சி, சங்குதவழ் முல்லைவனத் தெம்
பிரான் றிருநயனந் தம்மி லொன்றாஞ், செங்கதிரை வெண்கதி
ரைச் செம்பாம்பு கரும்பாம்பு சேர்ந்த லொக்கும். (௰௫)

வேறு

கானகக கைதை வெள்வாட கைக்கொளக் கடிப்புன் னாகங்
கானக மெடுத்தோன் மேனி கைக்கொளக் கஞ்சந திங்கட்
கானக மனைய மாதர் கண்டன முல்லை வாயிற்
கானகந திருவம் பாடக் கண்டன முல்லை வாயில். (௰௬)

காமரம படருங் கீதங் காவிநேர் கண்ணார் பாடக்
காமரம் படருங் கீதங காவிநேர் கண்ணே பாடுந்
தாமரைத் தாளைத் தேடத் தரையிடந துழலு மீசன்
றாமரைத் தாளைத் தேடத் தரையிடந் தவனபோற் கேழல். (௰௭)

கோலவெண் கோட்டு முத்தின் கோலவெண் ணிலவார் காவே
நீலமா விருளை செய்யு நீணிறக் கிடங்கே யானை
யோலமிட் டலறற் போறகல் லோலமே யுவரி நீர்மோ
தாலமே யென்னி ருண்ட தாலமே பரந்த தெங்கும். (௰௮)

வேறு.

வேதமே வளர்க்குஞ் சைவ வேதிய ரிடமுங் கீத
நாதமே வளர்க்கு நலயாழ் நாடக ரிடமுங் கேள்விப்
போதமே வளர்க்கு ஞானப் பொருளினோ ரிடமுங் கோடா
நீதமே வளர்க்குஞ் செங்கோ னிருபர்வா ழிடமு நீடும். (௰௯)

வேறு

ஆகு திப்புகை யெழுசசியா லகிறபுகைத் திரளான்
மேக லோகமு மொத்தது பேரின்ப விளைவான
மாக லோகமு மொத்தது நவமணி வளத்தா
னாக லோகமு மொத்தது முல்லைமா நகரம். (௨௰)

வேறு.

கம்பலைப பரிபுரக் காலி னார்நடச
செம்பொனின் மாடமேற் சித்தி ரங்கள்போ
லும்புயத் திருவனு ராடற் காணிய
வம்பினா டியர்புகுர் துறைவ ரெங்குமே. (௨௧)

வேறு.

கொற்ற வர்க்குமொன் றில்லதந் நகரினிற் கொடுங்கோல்
கற்ற வர்க்குமொன் றில்லது பெரும்பொருட் காத
னற்ற வர்க்குமொன் றில்லது சித்தமெய்ஞ் ஞான
மற்ற வர்க்குமொன் றில்லது வறுமையின் வழக்கம். (௨௨)

வேறு.

பலமடற் குறுமுள் வெண்பூப் பசிளந் தாழை மன்றத்
தலம்வருங் குளிர்ப்பூந் தென்ற லளைந்தவர் மறுகிச் செல்ல
விலவிதழ்க் கருங்கட் செவ்வா யிளஞ்சொலார் தோளு மார்பும்
புலம்விடாப் பாதப் போதும்பொருந்தவா டவரைத் தோய்வார்.

கேதகை மடற்பூ வாசங் கிடங்குதோய் நெய்தன் மண்டப்
போதரு புன்னை வேரி பொழில்கொளும் வீதி தோறும்
மாதர்மென் முலையிற் சாந்த மலர்க்குழல் மணங்கள் சூழுஞ்
சீதள முல்லை வாசந் திருக்கோயில் வலமாச செல்லும். (௨௪)

வேறு.

பொன்ம திற்புனை ஞாயில்சூழ் வாயிலிற பொலிந்த
தொன்ம திப்பசும் பொன்னெடுங் கோபுரத் தொகுதி
முன்ம தித்திசை நிதியவன் மொய்வகை யிறினும்
பின்ம தித்தயன் சமனுமாய்ப் படைத்தெனப் பிறங்கும். (௨௫)

வேறு.

நிரைதரு பதிக டோறு நீடுசூ ளிகைக டோறும
வரைதொ றுங கோபு ரத்து வயினறொ றுங கொடிக ளாடுங்
கரைதருங் கடலிற் றுவுங கறங்குதெண் டிரையே யன்றித்
தரைதரு மலைக டோறுந தாவுவெண் டிரையுண் டென்ன.(௨௬)

தினமரு மாலை வேலை மலர்தரச் செய்த லாலும்
வனமுலைப் பெயரி னுலு மானிரு நோக்கத் தாலுஞ்
சனகனுக் கருள்வோன மேனி தழும்புற வளைக்கை யாலும்
வினவிடைக் கொடியி னுலுங் கவுரிபோல் விளங்கு முல்லை.(௨௭)

நகர்வளச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௧.

—✻—

(௩) நைமிசச்சருக்கம்.

முல்லை மாநகர்ப் பெருமையு முல்லைபூ சனைசெ
யெல்லை காண்டரு மாசிலா மணியரு ளெழிலு
மொல்லை யிற்கதி யளித்ததீர்த் தங்களு முணர்ந்தோர்
சொல்ல மண்மிசை விளங்கிய வளஞ்சில சொல்வாம். (௧)

ஆதி தன்கயி லாயமால் வரைபிரிந் தறியா
நீதி கொண்டவேம் முனிவரு முனிவரு நீர்மைக்
கோதி லாதவ ரருளெண்ணு யிரத்தவர் குழுவுஞ்
சோதி நேமியான் பேரவை யெய்துவான் றுணிந்தார். (௨)

அரவ ணைக்கடற் சேக்கையா னருள்முனிக் கடலை
வரவ ணைந்துளா னெதிர்ந்தனன் பணிந்தனர் வந்தார்
கிரவ ணக்கொடு மஞ்சலி யொடுமவர் சேரல்
சரவ ணத்தன்முன் வானுளோர் சூழ்ந்தவத் தகுதி. (௩)

தனித்த னித்தனிப் படமுனிக் கணத்தவர் தம்பா
லினத்த ராயெழீஇ யாதிவண் சென்றவா றென்றான்
முனித்த வத்துளோர் மகம்புரி நீணெறி முன்னி
நனித்த வம்பெற வேண்டிடம் நல்கென நவின்றார். (௪)

அருப்ப மாயரி யம்புயற குரைப்பவங் கவனோர்
தருப்பை வாங்கியோர் நேமியொன் றருட்டமுன் சார்ந்த
திருப்பு விக்குளிங் கிருப்பிரென் றந்தணன் செப்ப
விருப்பு றும்பதி நைமிசா ரணியமாய் விளங்க. (௫)

மூடுங் கார்முக வண்டுமேற் சூழ்தலான் முகில்வா
னீடுந் தாமத்தாற ஞமத மெலைலீங் குதலால்
வாடுஞ் சோலையா லவையங் கடவுள்முன் மகிழ்ந்து
நாடுங் காண்டவ வனமொக்கும் நைமிசா ரணியம். (௬)

மோன மாகுவர் சிலர்சிலர் தருப்பைகள் முடிவர்
தான மீகுவர் சிலர்சிலர் தவம்பர வுவரா
னூன மாய்வர் சிலர்சிலர் கற்கலை கனிவா
ரான வித்தொழில் முனிவர்வாழ் நைமிசா ரணியம். (௭)

சரியை யுள்ளவர் யோகசா தனையுளோர் தாவாக்
கிரியை செய்பவர் ஞானிகள் மோனிகள் கேள்வி
தெரியும் ஞாதுரு ஞானரூ பத்திறந் தெளிந்தோ
ரரிய [illegible] வாழ்வது நைமிசா ரணியம். (௮)

புனித வாவிகள் சமிதைகள் பலர்மலர்ப் பொழில்கள்
கனிகள் காய்களொடு கிழங்குகள் தருப்பைகள் கனவிக்
கினிய பத்திர வியங்கள்சா லிகள்விளை தடங்கள்
மனிவ ளர்ந்திட நல்குமால் நைமிசா ரணியம். (௯)

ஆய நைமிசா ரணியத்தம் முனிவர்சூழ் வந்து
மேய மாதவச் சூதனை வேதியர்க் கெல்லா
நாய கன்றனைப் பணிந்தவ னருள்பெற நாடித்
தூய மேனியன் சவுனக மாமுனி சொல்வான். (௰)

எண்ணி லவருட் சூதனே யிருந்தவஞ் சூழ்ந்தே
நண்ணி நீடுமெய்ஞ் ஞானகா ரணஞ்சொல நாடி
யெண்ணில் யாவரு முய்ந்திட மறைப்பொருள் விரித்து
மண்ணில் யாவரு முய்ந்திடச் சிவகதை வகுத்தோய். (௰௧)

மங்க ளேசர்தம் பெருமையு மாநகர் வளமு
மங்க னுற்றிடு புனிததீர்த் தங்களி னடைவு
மெங்க ளுய்ப்பெறக் கரியனின் பழுதெரிந் திசைத்தோய்
தங்க வாய்மையா லறிந்தன முளத்தினுந் தரித்தோம். (௰௨)

அன்று முல்லைமா வனமென வைம்புலப் பகையை
வென்ற நம்மிறை யியாதனு மதன்பெயர் விரித்து
நன்று நன்றென யாமெலாங் கேட்டுள நயப்ப
வென்று மேன்மையா மப்பதிக் கெல்லையு மிசைத்தான். (௰௩)

தவமெ லாம்பயன் பெறவரு டருவது தவத்தோர்
பவமெ லாந்தொடைத் திடுவது தடங்கடற பார்பாற்
சிவமு லாவிய பூமியு மானது தீயோ
ரவமெ லாந்தொலைத் தறிவு மேலாக்கிய தவ்வூர். (௰௪)

அளவி றேய்தனக் கௌடத மாவதந் தணர்க்கு
மளவி லாதவப் பரம்பொரு ளாமாயிதில் வாழ்வோர்க்
களவில் செல்வமுந் தருவது சீர்த்தியுந் தருவ
தளவில் வைபவம் யாவையுந் தருவதா மவ்வூர். (௰௫)

என்ன முன்னோரா ளகத்தியன் வதிட்டனே டெழுவ
ரன்ன வத்திரி கின்முடன் யாவரு மறிய
முன்ன ருங்கலி யியாதனைன் றுரைத்ததை முநிவோ
யுன்னி யன்புடன் விரிவுவா மறைதியென் றுரைத்தான். (௰௬)

சவுன கன்சொலக் கேட்டது மம்மொழி தவறான்
மவுன நீங்கினன் மகிழ்ச்சியா லோங்கினன் வகுப்பான்
மவுனத் தோரோடு மருளொடும் பொருளொடு மடைவிற்
கவன மாப்பரிக் கதிரோனுஞ் சூதனுங் கலைஞன். (௰௭)

தொல்லை நீர்மைசேர் சவுனக கேட்டியாற் சுருதி
யெல்லை காணியன் முனிவிருங் கேட்குதி ரிசைக்கேன்
முல்லை மாவனத் தமலன்வீற் றிருந்தவம் மூதூர்ச
சொல்லை யும்பொருட் பயனையுங் கடந்திடு தொகுதி. (௰௮)

வளர வெற்பின்பாற் பிறந்திடுங் காவிரி வடபா
லுளத லங்கள்மெய்ஞ் ஞானபூ மிகளவற் றுறைந்தோர்
கிளர மூழ்கினோர் புனலுடற் கொள்பவர் கிளையோ
டளவி லாப்பரப் பிரமத்திற் காணிபெற் றடைவார். (௰௯)

வேறு.

காவிரிநீர் குடகத்து வேதன்மகம் புரியுங்
கனற்குண்ட தீர்த்தமாங் கடவுளகத் தீசர்
மேவுமதன் கீழ்பாலின் மேனோக்குந் தரமாம்
வியன்றீர்த்த மதன்கீழ்பாற கனகமெனுந தீர்த்தந்
தாவிலா வதன்கீழ்பா லெய்ப்பில்லாத் திரைசூழ்
சையமா மலகமெனச சாற்றுமிரு தீர்த்த
மாவியென விசையந்தி காவிரிசங் கமமா
யணையுமிட மரியதலம் வினையனைத்து மகற்றும். (௨௰)

செழுங்கயிலை யெனுநதிதென் காவிரியா நதியாந்
தீர்த்தத்தென் கீட்டிசையிற றிகழ்நகோய் மலையிற்
றெழுமமார்க் கருளுதவுஞ் சோதியவர் கீழ்பாற்
றுகளறுசிந தாமணியாந் தீர்த்தத்தென் றூய
விழுமமுறு தாயுமாம் விமலர்வட கரையின்
மிக்கதிரு வானைக்கா வியனுவ லீசர்
பழம்பதிவைத் தியநாதம் கீட்டிசையன் பிலாலந்
துறைப்பதிக்கீழ் மழபாடி வைத்தியர்தம் பதியே. (௨௧)

போற்றியவப் பதிதென்கீட் டிசைதனிலை யாறு
புகழ்தருகை லாசகிரி தரிசனந்தந் தருளிச
சாற்றுதமிழ்த் திருநாவுக் கரசினையாட் கொளுமா
தலமதன்பூ ருவதிசையிற் றாரகமெய்ப் பொருளா
யேற்றமிகு சிவகுருநா யகன்மறைகள் பரவ
வினிதமரு மலையதன்கி ழெழிற்குடமூக் கமலன்
காற்றுறுநற் றிசையதனி லோண்ட முனிக்கோன்
கருத்துதிருக் கொட்டைநகர் கவினதன்பூர் வத்தே. (௨௨)

கணபதிமங் கலமுறநற் பூசனைகள் புரியுந்
 தண்ணுறுதண் மங்கலப்பரமர் திருநகரப் பதியின்
குணதிசையிற் கற்பகத்தா யுடையோடக் கினீசர்
 குலவுமெழிற் கஞ்சனூ ரப்பதியின் கீழ்பா
லிணையிலகத் தியமுனிக்குத் திரிகோடி யுருவ
 மெந்தையரன் காட்டவக மகிழ்ந்துடனம் முனிவன்
மணமலர்கொ டருச்சிக்கும் பெரும்பதியப் பதிக்கு
 வடகுணபா லிருக்குமொரு வளம்பதிசா றுதுமே. (உங)

அரியதவ மியற்றவெம திறைவர்தரு வரத்தா
 லாயிரத்தெட் டண்டமுழ தரசுபுரி சூரன்
பெருவலியா லமரர்களைப் பெருந்துன்ப மாற்றிப்
 பீடுளவெவ் வோனடத்திப் பெற்றியிறு நாளி
லொருவியொளித் திடுமமர ரேவுதலின் மார
 னுளிநறுமலர்க் கணைவிடுப்ப வுடலெரிய விழிக்கும்
பரமனது திருக்கொறுக்கை யெனவுரைவீ ரட்டப்
 பழம்பதியப் பதிவடகீழ் பாற்பதியொன் றுளதால். (உச)

ஆதித்த நகரெனவாங் கருப்பறிய லூரி
 னுங்குற்றம் பொறுத்தருளு மாதியமர் தருமக்
கோதில்வட குடபாலிற் கலைசசிபுரி யன்பிற்
 குனிந்துகலை யர்க்குமிர்ந் தருளுமிறை வைகும்
வேதமுறை திருப்பனந்தா லப்பதியின கீழ்பால்
 விமலர்பசு பதியீச ரமர்ந்தருளு மாங்கே
சோதியுமை பந்தணநல லூரெனவா கமநூல்
 சொலவியநற் பதியதறகுத் தொகுத்தகுண வடக்கே (உ௫)

வானவர்மா முனிவரரும் வணங்கிமகிழ்ந் தேத்தும
 மதிமவுலி யொருபங்கின் மலைமகளுக் கினிய
மோனபர ஞானமறை முடிவையுரைத் தருளு
 முழுமுதலவை கியதிருவோ மாம்புலியூர் மருங்கி
லீனமிலீ சானத்தின் பிரமபுர மாகு
 மிதன்கீழ்பாற குருகாவூ ரிறைவர்பதிக் கிப்பாற
றேனமரு மலர்சசோலை நவதீர்த்த முளதாந்
 திகழுமுல்லை வனநாதர் செழும்பதியீ தாமே. (உ௬)

வேறு.

இன்ன மெண்ணிலாத் தலமுள பரமன்வா ழெழுலை
யன்ன வித்தலங் கட்கெலாஞ் சிறப்புடைத் தாகும்
பொன்னி மாநதி யெல்லையி லிருந்தவன் புகழை
யின்ன சொல்லுகே னவனரு ளாற்சிறி திசைக்கேன். (உ௭)

ஆதி யந்தமி லாதவ னணிகொண்ட கோதை
பாதி கொண்டமெய்ப் பங்குகொண் டிருந்தருள் பரம
னாதி யந்தணன் முல்லையந் தழும்புடைத் தலைவன்
சோதி யெம்பிரா னிருந்தன னருந்தவர் துதிப்ப. (௨௮)

ஐய னுலயத் தங்கமா திசையினி லங்கண்
கையி ராயிரம் வதனமோ ராயிரங் கரந்து
செய்ய வார்சடை முடிமிசை யிருந்துவாழ் திறம்போல்
வைய முய்யவோர் கூபத்திற் கங்கையாள் வாழும். (௨௯)

செங்க ணயக னுலயத் தங்கிமா திசையிற்
பங்க யாசன னிரு கையினுற் பயின்ற
துங்க வேள்வியின் விதியெலாம் புவியெலாந் துதிப்ப
மங்கை பங்கனு நாட்டிவான் பிரமமா தீர்த்தம். (௩௦)

பண்ணு லாமொழி யுமையவள் பங்குறை முல்லை
யண்ண லாலய முன்னரப் பொன்னியி னணித்தாய்
மண்ணில் யாவர்க்கும் வான்பதத் தேவர்க்குமற் றெவர்க்குந்
தெண்ணி லாவெழுந் தெனப்பெறுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௧)

பொன்னி மாநதி போன்றது புராதனக் காசி
தன்னி னன்னதி யொத்தது குறுமுனி தாங்குங்
கன்னி வானதி யானது கறைமிடற் றிறைவன்
சென்னி மேனதி திகழ்ந்தது சந்திர தீர்த்தம். (௩௨)

கன்ம சஞ்சிதங் களையெலாங் களைந்திடுங் காணிற்
றொன்மை யாணவ மலத்தையும் புலர்த்திடு நதோயில்
வன்ம வெம்பிணி யகற்றிடு முட்கொளின் மாறுச
சென்ம நோயையு மாற்றிடுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௩)

திரைவ ழங்கினு நுரைபெருச சந்திர தீர்த்தக்
கரையி னிற்சிவ லிங்கமொன் றுளதுதண் கயிலைப்
பரைய ரம்பொரு ளுடனும்வீற் றிருந்திடும் பத்த
ருரைக டந்தபே ருலககா யகரென வோத. (௩௪)

ஓது மவ்விலிங் கந்தனை யிடைவிடா துவந்து
போது மூன்றினு மருச்சனை புரிந்துமுன் போற்றித்
தீது தீர்த்திடும் தேவரு முனிவர்தந் திரளு
மாது பாகன்றன் பணிபுரிந் தவ்விடை வசிப்பார். (௩௫)

வேறு.

கார்த்திகைத் திங்க டன்னிற் கருதரு திங்க டன்னிற்
சாத்திர முறைமை தன்னிற் சந்திர தீர்த்தந் தன்னி
லேத்தியே மூழ்கி னோரில் வாழ்வினிற் குபேர னவர்
நீத்திடுந் துறவோ ராய்மே னிமலனார் பதத்தைச் சேர்வார் (௩௬)

செஞ்சடை முல்லை நாதன் றிருக்கோயிற் றென்கீழ்ப் பாலா
மெஞ்சலில் முனிவர் வாச மெண்ணிலாக் கதிகள் பெற்றோ
ரஞ்செழுத் துருவோ ரொன்றே யாயிரங் கோடி யாகுஞ்
சஞ்சிதப் பகையா காசத் தானமென றதற்கு நாமம். (௩௭)

வேறு.

சந்திரவி னடந்தபிரான் றிருமுல்லை வனப்பதியிற் றனது பேரார, சந்திரதீர்த் தம்மெனவோர் தீர்த்தம்வகுத் தப்புனலிற் றாழ்ந்து தோய்ந்து, சந்திரிகை மேனிபிரச சடரோக மேறிவ ருஞ சாபந் தீரத், சந்திரனமுன னெடுங்காலந் தவம்புரிந்து சுர ரேத்துந் தகுதி பெற்றான். (௩௮)

மாயிருஞா லப்பரப்பின் மலரனைத்துங் கொணர்ந்துமுல்லை வனந்தா னைபா, லாயிரநா மமும்பரவி யாயிரத்துப் பத்துமல ரர்ச்சித்த தேத்திப, பாயிரவி படரொளிபோற பயில்கயிலைப் பரமனிருக் கையின பாங்க, ரேயிருந்தான் சடாயுமுனி சிவார்ச சனை பலப்பெருமை யியம்பற் பாற்றோ. (௩௯)

சுந்தரனென் றொருநிருபன் வெண்குட்டந் தொலைந்தறவுந் தூய்மை யாகச, சந்திரதீர்த்த தம்படிந்து தருணவுருக் கொண் டெழுந்தான் றுவா வினைசைக், கந்திருவர் மாகதியூர் சேர்ந்துமா கதியனைத்துங் கைக்கொண் டாரா, லிந்திரனூர் விண்ணுள்ளோ ரெண்ணிலா ரிறைஞ்சியரு ணண்ணி னாரே. (௪௰)

தனுகரண புவனபோ கத்தளையான் மும்மலமுஞ் சலிப்ப வேங்கி, நினைவரிய தோற்றத்தி லிறந்துபிறந் துழலுமுயிர் நிலை கட் கெல்லா, மனவரத மருள்பொழியுந் திருவுருக்கொண் டிமையவல்லி யறுசந் தான, மினிதிருந்து விளையாடு மாடரங்கு முல்லைவன மென்று கண்டாய். (௪௧)

விண்விளங்க மிளிருமைஞ்ஞாற் றிரட்டிகடுங் கதிர்க்கிரணம் விரித்துக் காட்டி, மண்விளங்க விருடீர்ந்து வரும்பகலோன் றிரு முல்லை வனத்தான் றாளைப், பண்விளங்க விசைபாடிப் பனிமலர் கொண் டினிதிறைஞ்சிப் பரமன் மேனிக், கண்விளங்குங் காட்சி யினால் மாட்சியவ னருள்சாட்சி கைக்கொண் டானால். (௪௨)

ஒருமையினா ரிருவரொடு முப்பொழுது நான்மறையஞ்
செழுத்து மோதித், திருமுகமா றுடையவே ளாலேழுந் திசை
யெட்டுந் திருத்தோள் வேய்ந்த, வுருமணியொன் பதுமொளிரப்
பத்தியொடு முருத்திரர்பன் னொருவர் போற்றும், பொருளை
முல்லை மாபதியிற் பன்னிருகைத் தாமரையாற் பூசித் தானால். ()

கடதடக்கிம புரிக்கோட்டுக் கரடகம்பக் களிற்றுமுகக்
கடவுள் கண்டு, தடமலர்கொண் டினிதிறைஞ்சி வழிபடுதற்
கிசைந்ததுமித் தலமே னைசல, மடவரலோர் பங்குடையான்
றனையங்கா ரகன்பன்னாள் வணங்கி யேத்திப், படவரவஞ் சிரத்
தேந்து பார்முழுதுந் தானரசு பரித்தா னன்றே. (௪௪)

அகலிகைசா பந்தீர்த்த வவதாரந் தனிநெடுமா லருச்சித்
தேத்திப், புகலுமுனி சபித்ததெய்வ மகளொருத்தி கல்லுருவப்
புரையுந் தீர, விகலவினைத்த விலங்கையர்கோ னேனையரை யடு
பழியி னிடும்பை தீரத், தகவுரைத்த சடாயுமுனிக் குதவியே
யித்தலத்திற் றவஞ்செய் தானால. (௪௫)

தேன்முகத்துச் செழுங்கமலத் திருமலர்ச்சிங் காதனத்திற்
சிறந்து வாழு, நான்முகத்துப் பெருங்கடவு ணாடோறு மிக
வேள்வி நடத்தி வேத, ஞானமுகத்து முறைவழுவா தியற்றி
யும்பா வாழுந்திருந்து நூற்றுன போற்ற, வான்முகத்தைத்தொடு
மதில்சூழ் முல்லைவனத் தானருளை வணங்கி னானே. (௪௬)

வேறு.

கைப்பொருள் கவர்தல் பொல்லாக் கள்ளுணல் பிரம கத்தி
மெய்ப்படு மாசா னில்லை விரும்பலிங் கிவைகட் கூட
விப்பரி சுரைத்த பஞ்ச பாதகத் திடரு நீக்குஞ்
செப்பரு முல்லை வாயிற் சிறந்துள பஞ்ச தீர்த்தம். (௪௭)

சீகரந் தரளம் வீசுஞ் சிறந்தகா விரியின் மூழ்கி
மாகமா மகத்தி லம்மா வாசியி னுச்சிப் போதி
லேகநா யகனை முல்லைக் கிறைவனை யிறைஞ்சு மன்பர்
போகபூ மிக்கும் வேலைப் பூமிக்கு மரச ராவர். (௪௮)

கங்கைவான் பொன்னி மூழ்கிக் கடும்பகல் முல்லை மூதூர்
மங்கையோர் பாகங் கொண்ட வள்ளலை வணங்கி னோர்கள்
சங்கையில் காள கண்டஞ் சதுர்ப்புய முக்க ணோடுஞ்
செங்கைமான் மழுவுந் தோன்றச் சாரூபம் பெறுவர் திண்ணம்.()

வேறு.

வனிதை பங்கொடுந் திருமுல்லை வனத்தில்வாழ் வள்ள
லினிதி னருமவ் வெல்லைக்குத் தென்றிசை யிலங்கத்
தனியெ ழுஞ்சுட ரருட்குரு மூர்த்தமே தரித்து
முனிவ ரின்புற விருந்தது தக்கண மூர்த்தம். (௫௰)

நாடி முத்தனைத் தக்கண மூர்த்திசந் நிதியைத்
தேடி முத்திசே ரஞ்செழுத் திடையினிற செபித்தால்
வீடி ருந்திடு நிச்சய மேகுரு விளம்பக்
கோடி லக்கமு மிக்கதோ ருருப்பலன கொடுக்கும். (௫௧)

தந்தை செல்கதி யடைந்திடத் தந்தைமெய் யங்க
மெந்தை முல்லைமூ தூரினின் மகவுகொண் டேகி
வந்த வெல்லையில மணஞசெய்பொன் மலரென மலர்ந்தா
லந்த வெல்லையின் பெருமையா ரறிபவ ரறிவோய். (௫௨)

வேறு.

திரிசங்கு மன்னன் முன்னஞ செப்பிய சாபந் தன்னிற்
பரிசங்குத தொடர முல்லைப் பதியில்வந் தனுகத் தூய்மை
புரிசங்கப் பொன்னனி யாடிப் போதமூன் றினுமுன் போறறிச
சுரிசங்கப் படையான் காணச சோதிதன் னருளே கொண்டான்.

வேறு.

முருந்து முல்லையு மொத்தகூ ரெயிறறுமை முதல்வன்
குருந்து நீழலான முல்லையம் பதியில்வாழ் கோமான்
றிருந்து மேனியைக் கண்ணினுற றெரிசிக்கச சிலநாள்
வருந்திச செய்தவத் தோக்கன்றி யாவர்க்கு வருமே. (௫௪)

கிளர்த்து மாதவச் சவுனக னதியீர் கேளீர்
துளகக மறறவிச சரிதையை விளம்பலாற் றாயே
னளப்ப ருந்தவஞ செய்தன னீங்களன் பாக
வுளத்திற கேட்டதுந் தவப்பல னெமன வுரைத்தான். (௫௫)

நைமிசச்சருக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௯௬.

—❋❋—

(௪) அங்கம் இரத்தினமான சருக்கம்.

தொகைப்பட வுரைத்த மூதூர்த் தொல்லைமாக் கதைக டம்மிற்
புகைத்தடம் பூத்த வெனபு புனைமணி பூத்த வென்றாய்
பகைத்தவைம் புலனை வென்றோர் பரவுமற புதனே யெம்பால்
வகைப்பட விரித்தே யநத வாறெலா முரைத்தி யென்றான். (௧)

இன்னுமாக் காதை தம்மு ளென்புசே ரியல்பை யெல்லாம்
பன்னுவா யடைவி லெனறு சவுனகன் பகரக் கேளா
வுன்னுதற் கரிய வின்ப வுணர்சசியா லுலகு வாழ
மன்னுமன் பெழுநத சூத மாமுனி வகுப்ப தானான். (௨)

வேறு.

தென்மலைப்பிரான் செந்தமிழ் மாமலைத் தென்றல்
சின்ம யப்பொரு ளறுபதது நானகுசீ ராடல்
மன்ம கிழ்சசிசெய் சஙகமே வண்டமிழ் வளர்சசி
நன்மலைபபொழில் சூழ்வன பாண்டிநன னாடு. (௩)

பைநத மிழ்த்துறைப் பாண்டியன் பாண்டிநன் னாட்டி
லைநத ணாக்கெலா முதியவ னறுதொழி லாளன
செநத ழலபொலி வேள்வியிற றாழ்விலாச செல்வன்
பநத முற்றவெம பவததையுந தவததினாற படித்தோன். (௪)

சாதி மேன்மையான் றருமசீ லத்தினன றரணி
வேதி யர்க்கெலா முபதிட தபபொருள் விரிபபோ
னோதி யாவையு முணாநதவ னோதாது முணர்நதோன்
பேதி யாவருட் சுசாவியென றுரைத்திடும பெயரோன். (௫)

சுசாவி யென்பவன் சுருதியு மிருதியின் றொகையு
முசாவி யநநிலை யொழுக்கமும் விடாமலே யுணர்நதெண்
டிசாமு கத்தினு மெண்ணில்மா ணாக்கரைச சேர்நதான்
விசால மாமபொரு ணாண்மறை நூனமுறை விரித்தான். (௬)

இந்த வந்தணன் றவம்பெறு மைநதர்க ளெண்ம
ரநத மைநதர்க்குச் செயுங்கட னனைததையு மடைவின்
முநத நான்மறை நூன்முறைச சடங்கொடு முடித்தான்
செந்த ழற்றொழி லுதவினா னெண்மருந தெளிய. (௭)

அனைய மைந்தர்க ளெண்மருஞ் செல்வமோ டகத்திற்
புனையும் வேள்விகள் வீற்றுவீற் றாகவே புரிந்தார்
நினைவ ருங்குல வொழுக்கமும் வணக்கமு நிறைந்தா
ரினையர் தந்தைதா யிடத்தினில் வழிபடற் கிசைந்தார். (௮)

இந்ந லத்தினு லெண்மரும் பெரியரே யிவர்களுண்
முன்ன வன்பெயர் வாமதே வனற்றவ முதிர்ந்தோ
னின்ன வாக்குளு மிவன்மீது பீடுளோ னற்றந்தை
சொன்ன சொற்றவ றுவகை வழிபடுந் தொழிலோன். (௯)

தூய நற்றொழின் மைந்தர்மா ணாக்கருஞ் சூழ
நேய முற்றனன் செயுந்தவ நீத்தில னெடுநா
ளாயி ரம்பிறை தொழுதவ னிருந்தன னப்பான்
மாய மெய்த்தனு வொழிந்தருட் டனுக்கொடு மறைந்தான். (௰)

பெற்ற தந்தையுஞ் செல்கதி யடைந்தனன் பின்னர்
மற்ற மைந்தரில் வாமதே வனுமன மயங்கிச்
சுற்ற முந்துணைத் தம்பிய ரும்புடை சூழச்
செற்ற தீங்கில னுன்மறைச் சடங்கெலாஞ் செய்தான். (௰௧)

வேத வாய்மையின் மற்றைநாள் விதித்தது முடித்தா
னேத மில்கடத் தெனப்பலா மனப்பினு லெடுத்து
மாத லங்களில் வைப்பதே கடனென வந்தா
னாத லாற்பெறும் புதல்வர்செய் கடனிது வன்றோ. (௰௨)

வேறு.

கும்பத் தினிலென் புசுமந் தொருவன் கொடுமுன் வருமுன்
வருவான முனிவோ, ரும்பர்க் கிணையென் றதவம் புரிவோ னொரு
வன் பலதன் கிளையுஞ் செலவே, யிமயாக குளருந் தலமெங் கணு
கா மினியே குவதே கடனு மெனவே, செம்பொற் கமலந் தரு
தண் புனல்சேர் திருமா மதுரைப் புரமே வினனால் (௰௩)

வைகைத் திருமா நதியா டியதின் மறிபிண் டமுமங் கிடுவா
னதன்மேற், பொய்கைக் கரையிற் றரளந் திகழும் பொற்றா மரை
மூழ்கி மிகுங் கடனே, செய்தற் கிசைவான மறையின் படியே
திலதர்ப் பணமங் கடைவிற் செய்தபின், பையத் தருமா முனிநா
யகனும் பாரத் துவசன் பதநண் ணினனால் (௰௪)

கண்டன் பொடுசென் றுவணங் கியபின் கனிவா முனிவோ
ரினிதா மருளே, யுண்டென் றுமகிழ்ந் திறைவன் பதிமீ தொரு
நா ளிருநா ளுறைவா னருண்மேற், கொண்டென் பொடுசென்
றிடுவான் மனனங் குலவந் தணரோ டியர்கா விரிவாய், மண்டுங்
கயிலா யமிறைஞ் சியபின் வாழ்சம் புவனப் பதிவை கினனால். ()

தங்குஞ் சிவலிங் கமிறைஞ் சிவரந் தருகூ ரியபுட் கரணித்
தலமும், பங்கந் தவிர்பஞ் சநதிப் பதியும் பகர்மா யூரப் பதியுந்
தங்குந், துங்கம் விளைநற் புன்கூர் வேளூர் சொல்லணி காழிப்
பின்குரு காவூ, ரங்கங் கிலுமங் கமொடுந திரியா வவன்
முல் லையரும் பதிகண் டனனால். (௧௬)

பலகூ ளிகையும் பயில்மா ளிகையும் பணிமே டைகளும்
பகர்சா ளரமுந, தலவா சமுறுந தவவே தியருந தவனா னிய
ருந தகவா ழிடமுஞ, சிலதோ ரணமுந திரள்வீ திகளுஞ் சில
சோ லைகளுந திகழ்சா லைகளும், புலவோ ரிடமும் புலவோ ரிட
மும் புனைமுல் லைவனந் தனிலெய் தினனால். (௧௭)

வேறு.

மோகசா லங்கடந்து முனிவிழந்த முனிவோர்கள் முடிவி
லாத, யாகசா லையுநதேவ ரியாவருக்கு மவியுதவ யாண்டு மின
னும், பாகசா லையுநதவத்தோர் பனனகசா லையுமுதிராப் பாலன்
வாழும், ஏகசா லையும்புவியி லிநதிரனா லமுமபோலு மினைய
கண்டான (௧௮)

இளமைமா றுவண்ண லென்றுமழி யாதபிரா னிறைவ
னன்பாற், களமைமா றுவுருவக் காலனர சழித்தருளுங் கடவுள்
மேன்மை, யுளமைமா றுப்பெருமை யரனமுல்லை வனதவேதோர்
பால் மேலைப் பாலை, வளமைமா றுத்தவஞ்செய் மார்க்கண்ட னாச
சிரம மருங்கு சேர்நதான். (௧௯)

வெண்ணிலவு பொழிந்ததென்ன வெண்ணீறு திமிர்ந்ததிரு
மேனி தோன்ற, வெண்ணிலக்க வடமாலை காஞசிரமார் பிலங்க
முந்றா விலங்க நீங்காப், புண்ணியன்சீ ரஞ்செழுத்து நெஞசமுழ்த்
திச சிவயோக போகத் தோடு, நண்ணியஞா னனந்த மார்க்கண்
டன் றவசிருந்த நலனுங் கண்டான். (௨௦)

சயிலமென்ன வினிதிருந்த தவராசன் முன்றனது தந்தை
யங்கம், பயிலுமொரு குடத்தைவைத்துப் பற்பலகாற் பணிந்தெ
ழுநது பரவா நின்றான், கயிலைமலைப் பொருளருள்சேர் கவுணி
யர்கோன் புகழ்க்காழிக் கடவுள் முன்னர், மயிலையிலோர் வணி
கன்மக ளங்கமிடு கடத்தைவைத்து வணங்கல்போல. (௨௧)

வேறு.

ஆண்டகை யவனைக் காணு வருந்தவ நீயா ரென்னப்
பாண்டிய தேச வாசி வேதியன் மிருதிப் பண்பன்
காண்டகு சுசாலி செல்வக் காதலன் வாம னப்பேர்
பூண்டனன் விரத மொன்று புண்ணிய மூர்த்தி கேண்மோ. (௨௨)

முந்தமா தவனென் றந்தை முடிவுற்றா னவன்மெய் யங்க
மந்தமி லேன்கொண் டேகி யருண்மறைக் கடன்க ளாற்றி
யெந்தையே யிவணுஞ் சேர்ந்தே னின்றன னினைய செய்துந்
தந்தையின் குறையுந் தீர்ந்து தமியனுந் தெளிந்த தில்லேன். ( )

தலந்தொறுஞ் சென்று சென்று தலைப்படாத் தலமோ வில்லை
நிலந்தொறும் பிண்ட மேந்தி நின்றிடா நிலனு மில்லை
சலந்தொறும் தருப்பை யெள்ளாற் றருப்பியாச சலமோ வில்லைக்
குலந்தொறு முய்ய யானசெய் குறையினன முடிந்த தின்றே ( )

என்செய்வ திதன்மே லங்க மிருத்திடு மிடமியா தென்ன
நன்செய்தி மிருகண் டுய்யு நற்றவக் குமரன் கேளா
முன்செயுந் தவத்தா லன்றே முல்லைமா நகருஞ் சேர்ந்தா
யென்செயுங் கடனு முண்டோ பேதைநீ கேண்மோ வென்றான்.

பெற்றவர் பெறும்பே றீதே பிள்ளையாம் பலனு நீயே
நற்றவ மிதனின் மேலின் றேநம்பி நீ தலங்க டோறு
மிறையுஞ் செயுந்த வத்தா லித்தலஞ் சேர்ந்தா யென்றான்
மற்றவன் றெளியு மாறு மனக்குறை தீர்க்க வல்லான். (௨௬)

வேறு.

எத்தலமு மிணையொவ்வா தனாதியிற் றோன்றியதுவிண்
ணோ ரெண்ணிலோர்கள், முத்திபடைத் ததுநெடுமால் முல்லை
நாயகனற் றிருத்தாண் முளரி யேத்திப், பத்திசெய்பப் பெற்றது
நின் பாக்கியத்தாற் றந்தைதவப் பயனு லங்க, மித்தலத்தி லெய்த
முத்தி யெய்தியது மாமென்றா னினனுஞ் சொல்வான். (௨௭)

சுந்தரன்மால் முடமூன்றாந் தோற்றத்தி லசோதைதாய்
துயருற் றேங்க, நந்தர்கோன் பாகதியை நாடியநா ளவன்றனக்கு
நன்மை செய்வா, னிந்தமுல்லைத் தலத்தினவ னங்கமுங்கொண்
டேகினனிவ் வெல்லைக்கண்ணே, வந்தளவி னவமணியா மலர்ந்து
மணம் பொலிந்தந்த வள்ள லங்கம். (௨௮)

முல்லையர்கோன் றிருவருளால் முல்லையர்கோன் றனக்குச் செய் முறைமை யாலே, தொல்லையுல குண்டபிரான் வஞ்சனைக் கஞ சனைத்தடிநத தூயோன் ருனிவ், வெல்லையின்வந துளசடங் கு முடித்துப்பா டாணமுநீ ரிட்ட வன்றே, யொல்லையினி னநதர்கோன் பரபதத்தில் வீற்றிருந்தா னும்பர் போற்ற. (உகூ)

ஆதலாற் காவிரியிற் ருேய்ந்துவட திசையினக ரருகிற் கஞ்சப், போதலரும் நந்தகோ பாலதீர்த் தத்திலஙகம் போககிப் பின்னர்க், கேதமாஞ் சென்னிதனிற் கேசமுமாற் றிடமுன்னோர் கிளைக ளெல்லா, நாதர்பா தக்கமல வீடடையுஞ சரதமிது நடத் தா யென்ருன. (௩௰)

இப்பரிசு பெருமறலி யதிகாரங் கடந்தபிரா னியம்பக் கேளா, வொப்பரிய வுவகையொடும் பணிநதெழுநது விடைகொண் டா னுலவாப் பொன்னி, மெய்ப்புனலுண் மூழ்கியபின் னநத கோ பாலர்செய்த வியன்தீர்த் தத்தைக், கைப்பொருளாய்க் கொ ண்டுகும்பத் தஙகமும்வைத தப்புனலாற கடனுஞ செய்தான் ()

தீர்த்தவிசே டநதுதித்துப் படிநதெழுநது குறையனைத்துந தீர்த்தா னஙகம், பார்த்தளவி லிரத்தினப்பூம பனிமலராய்ப பரி மளிக்கப் பட்ட தம்மா, சீதகிகொளவ் வூர்த்திறமுந தெரிந திலார் கடன்மலையுந தேடிச சேர்த்துக், கோததுமணி கழுவி யிழைத் தொப்பமிட்டுக் குயிறறிவிலை கூறு மாநதர். (௩௨)

சுமைக்குடத்து ளென்பனைத்துந தோன்றலுக்கு நவமணி யாய்த் தோனறுந தோறற, மிமையமலைப் பெண்ணணங்கை மணஞ்செயுநா ளவளணங்கி னெழிலுக் கொக்க, வமையுமொரு மணவாளக் கோலமுஞசே ரெம்பிரா னணியென் பெலலாஞ, சிமையமனனன் முதலியர்க்கு நவமணிப்பூ ணெனவிளங்குந திறமை போலாம். (௩௩)

என்பணியென் பணிகொளலா லென்புமணி மலராகச செய் த வாருே, தன்பதிமுல் லைத்தலத்தின் மேன்மையோ தீர்த்தத் தின் றன்மை தானோ, முன்புசொலக் கேட்டதுண்டோ பின்புல கிற் காண்பதுண்டோ மொழிவ தென்னே, யன்புருவான் திரு வருளை யறிகிற்பா ரியாவரென வதிச யித்தான். (௩௪)

பிறந்தவர்க்கு ளின்னுமின்னும் பிறப்பவர்க்குட் பிறவாமை பெறுதற் கியாவுந, துறநதவர்க்கு ளென்போனுந தவம்பயின்ரு ருளரென்றுஞ சொல்லற் பாற்ருே, விறநதகற்பங் கடநதிறவா திருந்தவர்க்குங் கைம்மாறே தெனசசொல் கென்பா, னறந்த ழைக்கு முல்லைவனத் தவன்பெருமை யுவனல்லா லறிவார் யாரே.

எனப்பரவி யெமபிரா னாலயத்துட் சென்றுபணிந் தெழுந்து போற்றி, யளப்பரியான காண்பரிதா யசஞ்சலமா யகண்டதமா யனாதியாகி, நினைப்பரிதாய் முல்லையின்கீழ் நிறைந்தபர மானந்த நிதியைக் கண்டான், மனப்பதியிற் றிருவடித்தா மரை சேர்த்தா னுரையுணர்வு மறந்து நின்றான். (௩௬)

கருவேறு கண்ணிதனிற் சிக்காது தடுத்தாண்ட கனியே போற்றி, திருவேறு கணணிடந்த சினவிடைமேற் பவனிவருந் தேவே போற்றி, மருவேறு கண்ணிதிகழ் மவுலிபுனை மாசிலா மணியே போற்றி, யுருவேறு கண்ணிபங்கா வழகேறு நீறுயெம் முயிரே போற்றி. (௩௭)

பிறைமுடிக்குஞ் சடைமௌலிப் பெம்மானே யெம்மானே பேசற் கொண்ணா, மறைமுடிக்கும் பெரும்பொருளே மாசிலா மணியேயென வாழ்வே நெஞ்சிற், குறைமுடிக்குந் திருவுருவே யெனத்துதித்தான் குணலைநடங் குனித்தான கையால், நறைமுடிக்கு மலர்தூவி மெய்விழியா னந்தவெள்ள நனைப்ப நின்றான்.

முப்போதும் பணிந்தெழுந்து ஞானமறையு மஞ்செழுத்து முறையிலோதிக், கைப்போது கொடுவழிபட் டகம்புரியா மகம்புரியுங் கருத்த னாகி, மெய்ப்போதங் கீழ்ப்படநற் சிவபோத மேலிடவே விழைந்து நெஞ்சில், வைப்போது முல்லைவனத் திறையருளை துணையாகக்கொண் டிறைஞ்சிப் போற்றி. (௩௯)

வேறு.

குலவலவி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடித்தழும் புடையான கோயில், குலவல்லி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடியொடும் வழிபட் டேத்தி, நிலவெல்லை யகல்வா னன்றி நெறியெய்திக் காட்டு வான்போல், நிலவெல்லை யகல்வா னன்றி நெறியெய்திக் கயிலை சேர்ந்தான். (௪௰)

வேறு.

பத்தியொடு தந்தைதாய் தங்கைகள் பரிசனங்கள் பலலோர் மெய்ப்பி லதகதியெனி னுங்கேச மெனினுமுகி ரெனினு மவ்வூ ரடையு மாகில், முத்திதரு முல்லைவனப் புனலிலங்க விடுவ மெனறு முன்னி னானுஞ், சித்திதரும் வழிநடப்போ ரோர் தினமந் நகர்பெறினுந் தேவ ராவர். (௪௧)

இரவுபக லனுதினமு மெல்லைபிரி யாதுபணிந் திறைஞ்சி யேத்தி, வரதனருள் வாழ்த்தினர்க்கு மவ்வெல்லை தனிற்பிறந்து வளர்ந்தோருக்கும், பரவுமந்தப் புனல்படிந்த பத்தருக்கு முத்தி தரும பரமன் வாய்மை, சரதமிது சரதமிது சத்தியஞ்சத் திய மென்றுன தவத்தான மிக்கோன். (சஉ)

அங்கமிரத்தினமானசருக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் கங அ.

—※※—

(ரு) பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம்.

என்பு மாமணி யாயவா றியம்பினை யிறைவர்
பின்பு பார்ப்பதி யருந்தவம் புரிந்திடும் பெருமை
யன்பு மேற்பட்ச செவிப்புல மினிதுற வடியேன்
றுன்பு கீழ்ப்பட நவிற்றெனச் சூதனுஞ் சொல்வான. (க)

ஓங்கி நின்றமா லுறக்கமே சுமந்திடு முரக
நீங்கி நின்றரன் பாலணைந் தானென நினையாப்
பாங்கி னின்றமா திறைவனைப் பாற்கடல் மலையாய்த்
தாங்கி நின்றது போலுமாங் கயிலையஞ் சயிலம். (உ)

பூணு மெனப்பணித் தவளவெண் ணீற்றொளி புரளக்
காணு மாயிர முகத்துடன் ரியயன காணுச
சேணு லாவிய வடிவமாய்ச் செஞ்சடை திகழத்
தாணு வீற்றிருந் தனன்தாங் கயிலையஞ் சயிலம். (ங)

வேறு.

கின்னரர்கள் கந்திருவர் கிம்புருட ரிசைவல்லோர் கீதம் பாட, வுன்னரிய வன்னமறை முழங்கவெண்ணில பலகோடி யுமபர் வாழ்த்த, முன்னவன்போ லெண்ணிறந்த சாரூப ரளவில ரா முனிவர் வாழ்த்தப், பன்னொருபான் கோடிருத்ரர் தாஞ் சூழப் பெறுங்கயிலைப் பாங்க ரெல்லாம். (ச)

வலங்கையின்மான் மழுச்சுரிகைப் பிரம்பேந்தி நந்திபிரான் வாயில காப்ப, விலங்குமரி யணைமீக்கொண் டெண்ணிறந்த கதிரி ரவி யீட்ட மென்னத, துலங்குபர மானந்தச் சுகாதீதச் சிற் சொரூபஞ் சேரச் சோதி, மலங்கடியு மவரைமணந் துயிர்த் தொகுதி வளர்த்தனள்பொன் மலர்ப்பூங் கோதை. (ரு)

வேறு.

மருவும் பூவு மணியுமச் சோதியு
முருவு மாவியு மொண்பொன்னும் பூணுமாய்ப்
பொருவு மாகயி லைக்கிறை பூங்கிரித்
திருவுந் தானுஞ் சிறப்பொடு வாழுநாள். (௬)

வான நாட்டினின் மன்னனைக் கற்பகத்
தான நாட்டவெஞ் சூரைத் தடிந்திட
ஞான நாட்டன்பா னற்கும ரேசனை
மீன நாட்டத்து மெல்லியல் தந்தபின். (௭)

பஞ்சின் மெல்விரற் பாடகந் தாங்கலா
தஞ்சி லம்பரற் றுநிற்குஞ் சீறடி
வஞ்சி ஞானம் வளர்க்குங் கருணையா
னெஞ்சி லஞ்செழுத் துண்மை நினைவுறு. (௮)

இயக்க முற்ற சராசரம் யாவையும்
பயக்கு மன்னை பரம்பர ளுமைமா
நயக்கு மஞ்செழுத் துண்மையை நாடியே
மயக்க முற்று மனந்தளர் வெய்தினாள். (௯)

போது லாஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்திதாள்
மாது பார்ப்பதி வந்தனை செய்தொழி
லோது பல்லுயிர் கட்கு முதவிசே
ரேது வாக விசைப்பதின மேவினாள். (௧0)

மாறி நிற்கின்ற வுண்மையும் வாசிமே
லேறி நிற்கு மியல்புநன் மாணவஞ்
சீறி நிற்குந் திறமு மெழுத்தொன்றி
லூறி நிற்கு மெழுத்தஞ்சு மோதெனருள். (௧௧)

அஞ்செ ழுத்தி னடைவு மடைவினி
னெஞ்ச ழுத்து நிலைமை நிகழ்த்தெனப்
பஞ்ச ழுத்துமென் சீறடிப் பாவைக்கு
நஞ்ச முத்து மக்கண்ட னவிற்றுவான். (௧௨)

ஐந்து பூதமு மைந்து புலன்களு
மைந்து மூர்த்தமு மைந்து பிரமமு
மைந்து நற்றொழி லாகி நிறைந்தது
மைந்தெ ழுத்தினை யல்லதொன் றில்லைகாண். (௧௩)

நாமு நீயு நடுவிய மானனை
நாமு நீயு நணுகிமுன் பின்னுமாய்
நாமன் னாவகை நாடாது நாடியே
நாம கிழ்ந்திட வாசி நவிலென்றான். (கச)

ஐந்து வெம்புலன் சிந்தைகொண் டானபே
ரைந்தெ ழுத்துநம் மாதி யெழுத்திலே
வந்து சேரும் வகுக்கில் விரித்திடு
மிந்த வாறெ ழுத்தியல பாமென்றான். (கரு)

பேசொ ணாத வெழுத்தும் பிரணவத்
தோசை காட்டு மெழுத்து முணர்வித்தா
னாசை தீரஞ் செழுத்தை யறிவித்தான்
வீசு மெட்டெழுத் துண்மை விளம்பினான். (கசு)

இன்ன மெண்ணிப்பல் பேதத் தியல்புதான்
பின்ன மேநம தஞ்செழுத் துண்மைதா
னுன்னிற் கேட்ட னுரைத்த விருவரா
மென்ன வுற்ற விடத்துண்மை யெய்தவே. (கஎ)

சாந்த நெஞ்சிற் றரத்தகு மெம்மிறை
சேர்ந்த நாமத் திருவஞ் செழுத்துமே
தேர்ந்து கந்து தெளிந்துணர்ந் தகிலே
சார்ந்தி ருந்தினி சாதிப்ப தேயெனா. (கஅ)

தம்பி ரான்றிருத் தாமரைச் சேவடி
யெம்பி ரானை யிறைஞ்சி யிசைத்தன
றும்ப ராலு முணர்வரி தாமெழுத்
தெம்ப ராதரித் தேத்து மிடமென. (ககூ)

வான நாதன மலைமகள் கூறனு
மான வாய்மை யருளினன் றென்றிசை
ஞான பூமிதன் காவிரி நாட்டுள
தான மேன்மைத் தலமவ ணேகென்றான். (உ0)

பத்தி யோடும் பரஞ்சுட ரைப்பரா
சத்தி தாழ்ந்தெழுந் தாள்விடை கொண்டனள்
சித்தி செய்யுந் திறத்தி னுயிரெல்லா
முத்தி செய்யு முறைமையு முன்னியே. (உக)

கயிலை மாமலைக் கண்ணுதல் வாழுமச்
சயில நீங்கியோர் சாரலிற சார்நதுபின்
னயிலை நோக்கத் தருட்பரை சூழமணி
வெயிலு லாவும் விமானத்தை நாடினாள். (உஉ)

வேறு.

எண்ணி லாசசெழுங கதிர்த்திர ளெழுநதென விலஙக
மண்ணி லாடகக் கிரியெனப் பலமுடி வயஙகத்
தெண்ணி லாமணி செம்மணித திரளொளி திவள
விண்ணின் மீதினின் றெழுநதது தெய்வத விமானம். (உ௩)

கண்ணி னும்புகுஞ செவிபுகுங் கண்ணகன் ஞால
நுண்ணி னும்புகு மேருவை யளக்குமோர் நொடியின்
மண்ணி னும்புகு முலகமீ ரேழினும வயங்க
விண்ணி னும்புகு மெண்ணினுங கடியநல் விமானம். (உ௪)

இத்தி றத்தினன் மணித்தடந தேர்மிசை யிமயத்
தத்தை மேறகொண்டாள கைததலந தலையின்மேற் கொண்டு
மெய்த்த வத்தவர் விடைகொண்டா ரனபுமேற கொண்டார்
கொத்த லர்க்குழற சேடிமார் கவரிகைக் கொண்டார். (உ௫)

வேறு.

ஆடகசசெந திருமுகலாந திருமகளி ரெண்மருவந தருகிற்
சூழப், பாடகசசீ றடித்தெய்வப பத்தினிமா ரெழுவர்புறம்
படர்நது செல்ல, நாடகமென் கையரம்பை யுருப்பசியுந திலோ
த்தமையு நடநஞ செய்யக், கேடகவாட டொழிறசதுமா லினி
காப்பச செழுமபவளக் கிளைபோற சென்றார். (உ௬)

வெற்பரையன் மடப்பாவை யவ்வரையன் குலதீபம் விமான
த் தேகச, சிறபரைதன கருத்தறிநத செம்பொறறோ புனிதகங
கா தீர்த்த மெய்தத், தறபராவே ணியினதிப்பெண் ணுமைபிரிந
தாள் நாமிருக்கத் தகுமோ வென்று, முறபடவந தெதிர்கொளல்
போன் முன்னிகழ்நது தோன்றியவம் முறையுங் கண்டாள். ()

கங்கைநங்கை தனையிமய மங்கைமகிழ்ந தவ்வெல்லை கடநது
கங்கை, தங்கையென மருவுகவு தமைபார்த்துச சோணைதீர்த்
தத்தை நோக்கி, யெங்கையார் யமுனைதீர்த் தத்தனுகி யலைநரும
தைப்பாங் கெய்திச, செங்குவளை மடக்கிள்ளை வீமநதிப் புனல்
கடந்து தென்பாற செல்ல. (உ௮)

அங்கண்வருவசு தேவன் பெயரானன் னதிகண்டா ளதற்குத்
தென்பாற், பங்கமிலாப் புனற்றுங்க பத்திரையை யருட்கண்
ணாற் பரிந்து பார்த்தாள், மங்களப்பூங் கோதைமிகு வேகவதி
தனைத்திருக்கண் வைத்தாள் தன்சேய், துங்கநதி கந்தநதித்
துறைசேர்ந்தாள் பாலாற்றின் றோற்றங் கண்டாள். (௨௯)

திருமணிமுத் தாந்திவெள் ளாற்றிடைச்சங் கமந்தனிற்
றிருநோக் குற்று, ஒருமணியைப் பழமலைச்சோ தியைவணங்கி
யகன்றுபுலி யூரிற்கேகி, நிருபர்படி சிவகங்கை தனைப்புகழ்ந்து
விமானத்தி னிழிந்து மன்றிற், றிருநடனத் தரசிபோற் சாய்கொ
டிபோற் றிருமேனி சாற்றி நின்றாள். (௩௰)

நின்றுவிடை கொண்டேகி வேளூரில் வயித்தியரை நேர்ந்து
கீழ்ப்பாற், சென்றுசா யாவனத்தி லிமயவல்லிக் கொடிபடர்ந்து
தெய்வத் தோணிக், குன்றுடையா னெடுஞானக் குழவிக்குத்
திருமுலைப்பாற் கொடுத்த பொய்கை, யென்றுமன மகிழ்ந்தி
ருந்து குணதிசையின் முல்லைவனத் தெல்லை சேர்ந்தாள். (௩௧)

பணிவரைத்தண் சுனைபூத்து மலர்த்தே னறவொழுகப்
பகைத்தல் தீர்ந்து, சினவரிச்செங் கடசிய மதயானைக் குழாத்
தொடும்போய்த் தெண்ணீ ருண்ணப், புனைவரிச்செஞ் சிறை
வளைவாய்ப் பருந்தரவி னெடுமிரைகள் பொதுவின் மாந்தக்,
குனிந்துதற்பேழ் வாய்ப்புலிகள் மான்கன்றை யணைத்துமுலை
கொடுத்த வன்றே. (௩௨)

மலர்ந்திடுவ வரும்பனைத்து மணந்தருவ மலரனைத்து மாறுங்
காலம், புலர்ந்ததரு தழைத்தரும்பி மலரொடுங்காய் கனிசொரிவ
பொழில்க ளெல்லா, முலர்ந்துபடுந் தருவனைத்துந் தழைத்
திடுவ வுலகீனரு ளொருத்தி செல்லக், கலந்தமலர்ப் பெருந்
திரைநீர் வற்றியவும் பெருகுவபூங் கழிக ளெல்லாம். (௩௩)

வேறு.

வளைத்த வெள்வளை மாதவண் சேறலு மார்பிற
கிளைத்த மூவிலை யிளந்தளிர்த் தண்டழை கிளர்த
திளைத்த முல்லையந் தழும்பொடு மானந்தத் தேறல்
முளைத்தெ ழுந்தமை கண்டனள் பார்ப்பதி முன்னர். (௩௪)

வேறு.

நாதவுருவேபோற்றி நாதாந்த மனோலயத்தி னடித்தாய்
போற்றி, வேதவுருவேபோற்றி வேதத்தி னுபநிடத விதத்தே
போற்றி, பேதவுருவபேதவுரு பேதாபே தத்துருவம் பெற்றாய்
போற்றி, போதவுருவேபோற்றி பேரடர்முல் லைப்பொருளே
போற்றி யென்றாள். (௩௫)

பின்போலும் படர்சடையான் திருமேனித் தழும்புபெற்ற
விதத்தைக் கண்டா, ளென்போலு மரனமேனி தழும்புபட வணை
த்திடவே யீது மிங்ஙன, முன்போந்த தவமியற்றி நின்றதென்று
நகையிளந்தண் முகையை யீன்றாள், பொன்போலும் பரந்த
ருகின் முல்லைத்தனைப் பார்த்தருளாற் புகழ்ந்து சென்றாள். (௩௬)

சென்றளவிற் செம்பொற்றேர் தெக்கணா மூர்த்திமுன்
னாச் செல்லா தாகி, நின்றளவிற் பரவசமாய்ச் சுகாதீத மேவி
டவே நின்று ணுஞ்சி, வின்றளவி லெழுத்தைஞ்சும் பத்திசெய
முத்திதரு மிடமீ தென்று, என்றளித்த மெய்ஞ்ஞான குருமூர்
த்தம் போலிருந்த வருளைக் கண்டாள். (௩௭)

அரவடரும் புரிநூலு மரவூருந் திருமார்பு மந்த கோடி,
யிரவுதரு தளிரொளியு மிலங்குபுலித் தோலுடையோ டிருந்த
பாங்கும், வரதவப யமுஞான முத்திரையுங் கதிர்ச்சடையு மதி
நிலாவும், பரவுமலாத திருமுகமும் விழிமூன்று மருளவடிவும்
பவானி கண்டாள். (௩௮)

இவணல்லாற் பிறிதியாதே யென்குறையை யாற்றுமிட மிவ
ஆர் நீங்காத, தவனல்லாற் பிறாயாரே யென்றவத்திற் சித்திரத்
தக்கார் மிக்க, சிவபிரான் பணிக்கேற்ப தருதிரெனச் சிலதிய
ரைக் கூவச் சென்று, ருவகைபூத் திறைவியரு டலைக்கொண்டு
விடைகொண்டா ரொல்லை நீங்கி. (௩௯)

வேறு.

கோட்டினில் வாவி தன்னிற் கொடிகளி னிலத்தி னுள்ள
தோட்டிணா மலரனைத்துந் தோகைமார் கற்ப கப்பொன்
னூட்டினும் புலிகண் மீதுங் கைவளை நாலக் கொய்தே
யீட்டிய வன்பி னோடு மிறைவிமுன் னுய்த்து நின்றார். (௪௰)

அஞசன மேற்க ணலலா ளம்பொற்றே ரிழிநது தூய
மஞசன மாடடிச செவ்வி மலரிஞ லருசசித தேததி
யெஞசலி லுபசா ரத்தி னியல்பெலாங கொடுததுப் பின்னர்
நஞசணி கண்டன பாஙகர் நாட்டினுள் ஞான நாட்டம். (௪௧)

புலன்வழிப் பட்ட தன்று புநதியி னினைநத தன்றுற்
பலனவழி யெழுததோ ரைநதாற பார்பபதி னோறற பான்மை
நிலனவழி யுயிர்கட் கெலலா நிலயமா நிமல னுர்க்கு
நலன்வழிக கருணைப பார்வை நங்கைக்குந தெரியு மன்றே. (௪௨)

வளாநதிடு மமுதந தோய்நத மதிக்கலை வடிவா னீசன்
விளஙகுபங கிருநத மெய்யும் வேயநதது நிலவே யல்லா
விளநதளிர் மேனி கனறு மெனனுடை வெப்பத தாலென
றுளநதளர்ந தோடி வீழநதா னுவரிமே லுதய பானு. (௪௩)

பகலவன பகலோ டேகப் பஙகயப் போதுக் கெல்லா
மிகலவன கஙகு லோடு மெழுநதெனை றுவரி மீதின்
மகிழுமா னநதச சோதி மாசிலா மணியான வாழந
திகழதிருக் கோயி லநதித திருவிளக கிட்ட தெனன. (௪௪)

கறஙகுதெண் டிரைகண் மீது கலைநிலாத் திஙகள பொன்னி
பிறங்குதெண் முலலை மூதூர்ப் பேரொளி பிறநத காட்சி
யுறஙகிய திருமால முனபோ லொள்ளிய வெளளிக் கும்பத்
திறஙகுபா லருவி யீசற காட்டினு னெனனை லாமால். (௪௫)

வரைபடுப கோபு ரத்து வயபபகவான் றீபம் போதததார்
புரைபடு மதிலின மீது புதுமணி விளககு வேயநதார
தரைபடுஞ சூழ லெஙகுந தனிமணி யொளிகள சூழ்நதார்
நிரைபடு கறபி னாபொன னுலத்தி யேநதி நினறார். (௪௬)

ஆயகன னியரிற பலரே மலர்மழைத் தூவ யார்க்குந
தாயகன் புடையிற சில்பேர் சாமரை யிரட்ட வெணமர்
மேயகற பினர்பா வாடை வீசவேழ் மின்னார் காப்ப
நாயக னிடத்துத ததவ மசிநிலை நயநது வாழநதாள். (௪௭)

வேறு.

கனகமா ளிகையெலாங் கடைதி றப்பவுற்
பனகண்மா தருநதுயர்ப் பால நீஙகுற
வனகனண் மையினர சடஙகச சோநதது
தினகரோ தயமணி சிகர பூதரம். (௪௮)

வேறு.

அரவவெம் பகையாற் சிம்பு ளானவன் கையா லஞ்சா
வரமினிக் கோடல் வேண்டு மலைமக ளிடத்தி லென்னப்
பரவவந் திடுவான போலப் பரவைவெண் டிரையி னுப்ப
ணிரவிவந் துதயஞ் செய்தா னிளங்கதிர்க் கரங்கள கூப்பி. (சகூ)

உள்ளுணர் வெழுந்தஞ் சுன்னும் யோகசா தனையா லிங்ஙன்
வள்ளலைப் பரிந்து வந்து மலைமக ளிருந்தா ளென்று
புள்ளொடு மாவும் யாவும் புலனவழி காதத்துத் தாழ்த்துந்
துள்ளுநீர்க் கடலுந் தத்துந் துழனிகண் டேங்கிற் றன்றே.(ருo)

இன்னவா றமலன் பாங்க ரிரவுநன் பகலு நோக்காத
துன்னருஞ் சிவமேலா கத்தி லுயிரெலா மசைவு மின்றிப்
பின்னரு மாண்பெண் கூடப் பெறறிலாப் பெற்றித் தாக
வன்னமென் னடையாள நோற்று னைம்பதிற் றிரட்டி யாண்டு ()

தேவதுந் துபிமு ழங்கத் திருவிசை கீதம் பாடப்
பூவலர் மாரி வானோர் பொழிதரப் பூத ராப்ப
மூவர்தம் பெருமா னுறகு முதலவன்மா துமைபா லிக்கும்
பாவனைக் கோலங் கொண்டு படருமால் விடைமேல் வந்தான். ()

பாலநீலா சனத்தான் வந்தான் பனிமதிச சடிலன் வந்தா
னாலமா மிடற்றன வந்தா னம்பிகை மணாளன வந்தான
சூலமார் கையான் வந்தான சுராபிரான் வந்தா னென்றே
யேலவார் குழலார் கேட்ப வெழுந்தது சின்ன வோசை. (ருஉ)

புன்னமதி மவுலிப் பொற்பும் புயங்களுகும் விழிகள் மூன்றும்
வன்னதரு மிதழி மாபு மழவிடைக் கிசைந்த வாய்ப்புந்
தன்னயறிந் தவாக்குக் காட்டுந் தாமரைத் தாளு மின்னு
ணின்னவுறும் படித்தாங் கோல நிமலனுங் காட்டி நின்றான்.(ருச)

வேனிலா டலைவென் றான் றுளிணில் வீழ்ந்தெ ழுந்து
தானிலாச சகோரம் போனமுட் ருகிகாந் தமபோ லமமான
பானிலா விழியி னீங்காப பாவையாற பருகா நின்றாள
கூனிலாத் திங்கட் சூடுங் குழகனே போற்றி யென்றாள். (ருரு)

வித்திசிரந் தொடுத்த சன்ன வீராமா லிகையாய் போற்றி
திதிசெய் மாலோற கன்று திகழ்படை யளித்தாய் போற்றி
கதிதரும் விடைமேற கொண்ட கருணையங் கடலே போற்றி
துதிசெய் மடியா ருள்ளச் சோதியே போற்றி யென்ன. (ருகூ)

இறைவியை யிறைவன் காணா விருகையாற் றழீஇக்கொ
ண் டன்பால, மறைவிடை யிடப்பா லன்பான் மகிழ்ந்தினி திரு
த்தி மாதே, நறைமலர்க் குழலே நம்முன் னவிற்றவோர் வரமு
ண் டென்ன, குறையுள தெனினுந் தீரக் கொடுக்குது மென்
றான் பின்னும். (௫௭)

அருளுருப் பெற்ற துன்னை லறிதியே நாமு நீங்காப்
பொருளுரு வஞ்செ ழுத்தின் பொற்பெனப் புகன்று ளீயு
மொருவருங் கருதற் கெட்டா வுண்மையுஞ் சிந்தித் தந்தத்
திருவுருக் கொண்டா யென்றுஞ் செப்பினன் தேவர் தேவன்.()

மூவர்க்கு முதன்மை தந்த முக்கணா னிறைவி யோடுந்
தேவர்க்கு மன்பர் யார்க்குந் திருவருள் பொழிந்து வேத
நாவர்க்குந் தெரிய வொண்ணா நான்மறை விடைமீக் கொண்டே
யேவர்க்கு மிறைவ னான வெம்பிரான் கயிலை சேர்ந்தான். (௫௯)

இப்பதி தனக்கு நேரா யீரேழு புவியி லொன்று
மொப்பதி லறிவான் மிக்கோ ருலகினக்கண் மேன்மை யாக
முப்பதி யுரைத்தா ரந்த முப்பதித் திறனு மிவ்வூர்
கைப்பதித் திட்ட நெல்லிக் கனியெனக் காட்டு மன்றே. (௬௰)

திருவெழுத் தஞ்சு மோதச் சித்திக்கு மிடமு மீஃதே
வருமர்த்த தோத யங்கள் மகோதய மாகந் தோற்ற
மிருசுடர்க் கிரக ணந்தா மிந்துவோ டிரவி கூட்டம்
பொருவிலாப் புனிதத் திங்கள் விதிபாதம் பொருந்து நாளில் (௬௧)

தேசிக னெனப்பா வித்துத் தெக்கணா மூர்த்தி முன்ன
ராசிலாக் குரவ னோது மடைவினஞ் செழுத்து நாடி.
மாசிலா திருந்து நாவின் வழுத்திய தவத்தோ ரென்றும்
பாசபந் தங்க ணீங்கிப் பரகதி யடைவர் திண்ணம். (௬௨)

பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௱.

—⁂—

(௬) பரத்தை கதிபெற்ற சருக்கம்.

மைத்த டங்கணு ளுலகமீன் றருள்மலை மடந்தை
மெய்த்த வருசெய்த காதையின் விரிவெலாம் விரித்தா
யித்த லந்தனி லின்னுமற் றுளவதி சயங்க
ளுய்த்து ணர்ந்துநீ சொல்லெனச் சவுனக னுரைப்பான். (௧)

கேட்ட வெல்லையிற் சவுனக னுரைமிகக் கெழுமிச
சூட்டுக் கண்டிகைச் செஞ்சடைப் பெருமுடி துளக்கி
வாட்ட மின்றியே வளர்ந்தபே ரருள்மன மகிழ
நாட்டு முண்மையாற சூதமா முனிவர னவில்வான். (௨)

சாதி பேதங்க ளளப்பில பொருந்திய சகத்தோர்க்
கேது வாகிய சுகந்தரு மணந்தரு மிதழிப்
போது லாவிய வேணியான் மங்கள புரமென்
றோது மந்நகர்க் குரைத்திட வுவமைவே றுண்டோ. (௩)

பொய்யு மாயமுங் கொலைகளும் வினைகளும் பொருந்து
மைய வேறகண்ணு ளெவரையு நேசிக்கு மனத்தாள்
மெய்யி னாலிரு கையினாற சுரதமே விளைத்துப்
பைய ராவல்குல விறறுனாஞ் சேரியம் பரத்தை. (௪)

ஆன நாட்டினிற பரத்தையு தருந்தவ மதனாற
கான நாடடையுங் களிவண்டி னாட்டையுங் கண்டு
வான நாட்டினர் பணிமுல்லை வாயிலின வசித்து
ஞான நாட்டன்வாழ் பெரும்பத மடைந்தனள் நலத்தால். (௫)

என்று சூதனு முரைத்திட விருந்தவம வளர்ந்த
குன்று போலவருஞ் சவுனக னெதிர்மொழி கொடுப்பா
னன்றி யங்கவள் வரவுமங் கவள்செயுந் தவமு
மின்றெ னக்குநீ சொல்லெனச் சூதனு மிசைப்பான். (௬)

உம்பர் நாயகன் பொன்னுல காமென வுரைப்பா
னம்பொன் மேருவின் புறத்தரை யாமென நலியுங்
கொம்பர் நேரிடைக் கங்கையந் திரைமணி கொழிக்குஞ்
செம்பொ னேவிலை காஞ்சன பூமியாந் தேயம (௭)

அன்ன தேயத்திற கணிகையர் தமக்கெலாம் பரசை
யென்னக் காமுக ருயிரென வணங்கனு ரிரத்தி
மின்ன னாளெனக் கண்டவ ரையுற விரிபூண்
பொன்ன னாளவண் வாழுநாட் கதிபெறும் பொருட்டால். (௮)

யார்க்கு மாதர வாகுமத் தேயம்விட் டயலே
சேர்க்குங் காதலன் றன்னொடு மேறினள் திரைமே
லேற்கு மோர்மரக் கலமிசை கேரளத் தியல்பு
பார்க்கு மாசையாற் பரத்தைநீ ருவரிமேற் படர்ந்தாள். (௯)

கைத வக்குலப் பரத்தையங் கேகலுங் கார்வான்
பெய்தெ றிந்திடத் திவலைகள் தரங்கமும் பெருக
வெய்த பாணம்போற் காற்றெழுந் தலம்வர விரங்கி
வெய்து யிர்த்தனள் நடுங்கின ளொடுங்கினள் மெலிந்தாள். (௰)

இவளு மித்துய ருழந்துமுன் னியற்றுமா தவத்தாற்
றவள நீற்றினர் முல்லைமா நகர்க்கரை சார்ந்தா
ளவளி னிசசெயும் பெரும்பவங் காண்பதற் கஞ்சிப்
பவள மால்வரைப் புறத்தினிற கதிரவன் படாந்தான். (௰௧)

அதிரு மேழ்கடற் கப்புறத் திருநில மடைந்து
கதிர வன்றனைச செகுத்திடு வோமெனுங கருத்தா
லெதிர்ந் டந்துநாற றிசையையும் வளைந்துகொண் டேகப்
புதிய சூரியன மறைந்தன னிருண்டது புவியும. (௰௨)

ஆய வெல்லைகார் காலமு மாயவப் புரத்தின்
மேய திஙகளி லமாவாசைக் கங்குலும் விரிப்பத்
தீய ளிங்கிவள் துணைவனுந தானுமாச சேர்ந்த
வாய வப்புரங் கொள்ளியுங் கொண்டென வந்தாள். (௰௩)

வந்தவ் வூர்புகுந தீசனார் மாசிலா மணியா
ரெந்தை வாழ்திருக் கோயில்முன் மண்டபத் தேறி
முந்து தன்கையிற் கொள்ளியிற் றீயையு மூட்டிச
சுந்த ரக்கலை யாற்றனைப் புழுதியுந துடைத்து. (௰௪)

ஆடை யாகிய பாயலை விரித்ததி லமர்ந்து
வாடை பூசிநன் மலர்முடித திருவரு மகிழ்ந்தே
யாடல வேளிடத் திரதிசேர்ந தெனவரு ராக
வேடை தீரவே மணந்தனர் புணர்ந்தனர் விருப்பால். (௰௫)

விரவு மாசையாற் காமசசெந தீயினான் மெலிவார்
பரம னாலய மென்பதுங் குறித்திலர் பரத்தை
திரமி லாதவ னுறங்குமவ் வெல்லையிற் றீநச
சரவந் தீண்டலு மக்கணத் தாருயி ரிறந்தாள். (௰௬)

வேறு.

மற்றிவ ளிறத்தலு மடிததிதழ் கடிததுப்
புறறினர் பாத்தையுயிர் பாசவலை வீசி
யெற்றினர் கதுப்பினி லிடித்தனர் முகத்திற்
சுறறினர் புறத்திலெம தூதர்கொடு போத. (௰௭)

முட்டின ரடிக்கடி முலைத்தலையி லெட்டிக
குட்டினர் மயிர்த்தலை குறைததன ருருட்டிக்
கட்டின ரறுத்துடல் கழித்தனர் பிளக்க
வெட்டினர் துகைத்தன ருதைத்தனர் மிதித்தார். (௰௮)

வேறு.

எரித்தழல் கொளுத்திவைத் தெடுத்ததிற் கிடத்துவா
ருரித்துடற றசைக்கொழுப் பறுத்தொறுத் துருக்குவார்
காததினைப் பிணிததகை கழுததுறப் பொருத்துவார்
பாத்தையைக் கயிறறினிற பிணிததபொற பணைக்கையார். (௰௯)

வேறு.

இப்பரி சறிநது நந்தி யெம்பிரான் பேழ்வாய்ச் செஙகட், கொ
ப்பரி வயிறறு வெண்பற குறட்பூதப் படையை நோக்கி, மைப்பிற
ழியம தூதர் மாண்டிடப் பொருது வலலே, துப்பிதழ் மழலைச
செவ்வாய்த தோகையைக் கொணர்மி னென்ருன. (௨௰)

வேறு.

வநதன ரெதிர்நதனர் நமனைறபர் மடிததுச
சிநதினர் கரஙகளொடு திண்சிர நெரிததா
தொநதிசரி யும்படி துகைத்தனர் மிதித்தார்
நநதிபணி கொண்டகண நாதாசிவ தூதர். (௨௧)

தற்கமிடு கின்றவர் தடக்கையை யொடித்தார்
கறகொடெறி யுஞ்சிலா கடத்துமிவ ணெனறே
பற்கொடு பொருஞ்சிலர் பதைத்திட வடித்தார்
சொறகதறி நொநதுயம தூதர்திர ளோட. (௨௨)

வேறு.

சொற்ற வித்திற மாமெம தூதரைத துரநது
கொறற வனபதிக் கலகிட்டு விளக்கொளி கொளுவி
மற்று மத்தலத் திறத்தலா லவ்வினை மாறறு
நற்ற வத்திறைற் பாததையைச சிவகண நாதர். (௨௩)

தீதி லாதகற பகமழை பொழிதரச் சிறிதுங்
கோதி லாததே வேந்திரன் விமானமேற் கொண்டு
மாதர் சூழ்வரத் தேவதுந் துமியொலி வழங்க
வாதி நாயகன் கயிலைமால் வரையிடத் தடைந்தார். (௨௪)

ஆலை யத்திற மறிந்திலா ளரன்புக ழறியாள்
சேலை யித்தலை யாற்றரை துடைத்திருள் தீர்த்த
வாலை யத்திறந் தானலாத் தவஞ்சற்று மறியாள்
மேலை முத்திபெற் றுள்சிவ தருமமார் விதிப்பார். (௨௫)

வேறு.

இன்னவா பரத்தை மாது மிருங்கதி யடைந்தா ளங்கண்
மன்னிய கால தூதர் வடவைத்தீ யுருத்துப் பொங்கித்
தன்னிக ரில்லாப் பாசந் தடித்தறி சூலந் தாங்கிக்
கன்னெடு மலைபோல் வாழுங் காலனமா பதியிற் சார்ந்தார். (௨௬)

சண்டன்மா சண்டன் சித்தந் தகமிருத் தவமிருத்தும்
மண்டிய காலன் தூதர் மற்றுளோ ரேவல் செய்ய
வெனறிகழ் சித்ர குத்த ரிறைஞ்சமை மலைபோல் வாழுங்
கொண்டலைத் தரும நீதிக் கூறறனைப் பணிந்து சொலவார். (௨௭)

ஐயநின் னேவ லாலே யணிவளைப் பரத்தை தன்னை
மெய்யுறப் பிணித்துச் செலலும் வேலையி லெம்மைச் சாடிச்
செய்யவார் சடையான் பாங்கிற சிவகண நாதர் போந்து
வெய்யவெம் பவஞ்செய் தாளை விமானமேற கொண்டு செல்ல.()

கொந்தன மீச னேவ லேனைமையோ ரென்றே யஞ்சி
வந்தன னென்ன லோடு மறலியங் கதனைக் கேளாச்
சிந்தையிற் றெரிந்து தேர்ந்து சிவதரு மத்தி னுண்மை
யிந்தவா றுயிற ரேவென் றெழின்முடி துளக்கி நின்று. (௨௯)

நிருமலன் றரும மேன்மை நினைந்திடா நிரயத தோர்க்குந்
தருமதே வதையே யன்னுன் றவநெறி யுரைப்பா னெண்ணிப்
பொருகிடாப் பரிமேற் கொண்டு நரகலோ கத்துப் போந்தான்
கருமிகள் வருந்தக் கண்டான் கருணையாற கழற லுற்றான். (௩0)

வேறு.

செந்தழல் மறந்தீர் சிவன்றனை மறந்தீர்
சந்தியு மிகழ்ந்தீர் தவங்களு மிகழ்ந்தீ
ரந்திபக லையமிடு மன்பையு மறந்தீர்
தந்தையனை நன்றியது தன்னையு மறந்தீர். (௩௧)

மண்புகழ முன்பொருவா வைத்ததரு மத்தைக்
கண்குளிர வன்பினொடு கண்டுமறி யீரே
நண்பொடிது நன்றென நவினறுமறீ யீரே
விண்புகழ் தலங்களை மிதித்துமறி யீரே. (௩௨)

வேறு.

சூழ்புவி யிறமேற வாலய முநதத் தொழுகில்லீ
ராழ்நதி யிறபோய் மூழ்க வயாநதீ ரறிவிலலீர்
தாழு மவாகமே தாழவுற நிறபீா தயவிலலீர்
வாழ்வு குறைத்தீ ரேதை நினைத்தீா மதியில்லீர். (௩௩)

வேத மொழிக்கே யேத முரைததீா வினையுநதீ
ராதுல ருக்கே லோப முரைததீ ரறிவிலலீர்
வேதி யருகமொன் றீவ தொழிததீர் விறன்மிக்கீ
ரீதன மறுத்தீா காதல மிகுததீ ரெனசெய்தீர். (௩௪)

கோளரி யொத்தீா கோளு முரைத்தீர் குணமறறீர்
வாள்கொடு மிககோ ராருயிா செறறீர் வரைவிறறீர்
மூளெரி யிடடே வாழ்மனை செறறீா முனிவுறறீா
பாளை மடறசா றாறல குடிததீர் பழிவைததீா. (௩௫)

வேறு.

அரசர்மனை கறபழிததீ ரளவில்கன ளியாப்புணாநதீர்
குரவர்மனைக கிசசைவைததீர் குலமாதா வரவழைத்தீர்
பரவரிய முனனவனறன பனனியையும் பாடுரைததீா
விரவுமறை யாளாகுல மெல்லியாக்கு விருமபினீர். (௩௬)

வைகறையி லெழுநதுசிவ வநதனைசெய் தீருமிலீர்
பொய்கைதரு தெயவீகப புனலிடைததோய்ந தீருமிலீா
செப்கைபெறுந தநதைதாய் தீப்பசிதீாத தீருமிலீா
மெய்கையிறை சிவன்முன்னர் வீழ்நதுபணிந தீருமிலீா. (௩௭)

சஙகிருநத தடக்கரத்தான் றனக்குமன்பு செய்கிலீர்
கொஙகிருநத மலரிலைநீர் கொணாநதரனைப் பணிநதறியீ
ரஙகிருநது செயதகொலை யளவிலவங கவைமறநதீ
ரிஙகிருநதே யரிதுயிர்ததால் யானதறகென் செய்கேனே. (௩௮)

வேறு.

முன்னதிபா தகம்புரிந்த வேசிகருங் கங்குல்தனின் முல்லை நாதன், சன்னிதியிற் செயும்வினையுஞ் சாற்றரிது கலைத்தலையாற றமைரையைத் தூர்த்தாள், பின்னதிகந் தருமமில்லை விளக்குமன்று கொள்ளியொளி பிறங்கச்செய்தா, ளென்னதிகா ரமுங்கடந்தா ளப்பரிசு போலுமொன்றை யியற்றி னீரோ. (௩௯)

வேறு.

ஆதலா லென்மருங்கி னருளிலாக் கிங்க ரர்செய் வாதையால வருத்தமுற்றீர் மற்றுநர கிடைப்புக்கீர் பாதிமாடமதியணிந்த பழம்பொருளை நினைத்தீரேற போதலாம் வானுலகி னினியென்னப் புகலலுமே. (௪0)

வேறு.

அரகர வென்றே சிவசிவ வென்றே யறைகின்றார்
புரகர வெனறா சிரகர வெனறே புகலகின்றா
பரமப தந்தரு நிருமல வென்றே பகாகினறார்
குரவ னெனுநகா லனையு மகிழ்ந்தே குறைகினறார். (௪௧)

வேறு.

மற்றி வன்சொலும் வாசகங் கேட்டுமா நரகத்
துறறு ளோரெலாஞ் சிவனதிரு நாமமே யோதி
நறற வத்தராய்க் காவிரி சோணைநன் னாட்டுக்
கொறற வேந்தரா யறிவுடன வந்துருக் கொண்டார். (௪௨)

பரத்தை கதிபெற்ற சருக்க முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தப் ௨௪௨.

—※※—

(எ) தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

செவிப்புலன் முல்லை நாதன் றிருக்கதை யமிர்தங் கொள் ளத், தவிப்பிலா வுவகை யோங்கச் சவுனக னெழுந்து சென்னி, குவித்தசெங் கரத்த னாகிக் குணலைகொண் டடியிற் றாழ்ந்து, புவிப்புரா ணிகனைச் சூதப் புனிதனைப் போற்றிச் சொல்வான். (௧)

தீர்த்தவைம் புலத்தின் சால்புந் தீர்த்தங்க டம்மின் மேலோர்
சேர்த்தநூன் முறையி லாடுந் தினங்களின் றிறனு நாக
மார்த்தகோ டீரன் பாத மந்தணற் களித்த பண்புங்
கூர்த்துணர் சிந்தை யெந்தாய் குறைபடா துரைத்தி யென்றான்.

என்னலுஞ் சூதன் கேளா வெம்பிரான் முல்லை மூதூர், நன்னலஞ் சுருதி யாலு நவிற்றரி தியானே சொல்வன், பின்னருஞ் சிறிது சொல்கேன் பிறங்குதீர்த் தங்க டம்மை, யுன்னலும் பவந்தனை மாற்று முணர்தியென் றுரைத்தான் பின்னும். (௩)

பங்கயப் பொகுட்டிற் பாவை பார்மகள் பாங்கர்ச் சூழச்
செங்கையிற் றிகிரி தாங்குந் திருமறு மார்பன் முன்னங்
கங்கையிற் றுளைந்து திங்கட் கற்றையஞ் சடையா னீங்கா
மங்கைமெய்ப் பங்கன் முல்லை வனத்தினில் வந்து சேர்ந்து. (௪)

அரியணைச் சேக்கை நீங்கி யறிதுயி லாழி நீத்துத்
தரணிகாத் தருளுந் தூயோன் றவிலஞ் செழுந்தது மோதி
வரமருள் மாசி லாத மணிதனை யருச்சித் தேத்தி
யிரவுநண் பகலு நோக்கா திலக்கமோ ரிலக்க மாண்டு. (௫)

தன்றவக் குமரன் சாபந் தழைகணுக் கோது தவளி
மென்றிடு மாலைத் தீஞ்சா றருப்பமாய விரும்பி நீலக்
குன்றென நின்றான் முல்லைக் கொடித்தழும் புடையான் மேனிக்
கென்றுமே யாட்டி மாத ரிருவரு மேவல் செய்ய. (௬)

நிலவவ னினைவான் றீம்பா னிறைகடத் தேந்தி யார்க்குந்
தலைவன்மே னியினி லாட்டித் தாட்டுணை பரவா நின்றான்
குலகிரி நிறுவிப் பாந்தட் கொளுவிவே லையைக்க டைந்தான்
குலவிய வமுதச் சார முப்பருக் குதவு வான்போல. (௭)

வேறு.

தனுவளைவிற் பூண்டிட்டவே தரிக்கையாற் பின்னசலந் தங்கு மாற்றுற, பனகன்மேற் படாகையாற் பங்கயமுன் னுருமேவும் படித்தா லன்றி, வினவுகடற் சூழ்விடமுண் டிடுதலாற் றிரு நெடுமால் மேகம் போலுந், தினகரலோ சனம்போலு மிருந்து மனம் பொருந்துதவம் செய்யு நாளில். (௮)

அந்தரதுந் துமியியம்ப வண்டர்பூ மாரிசொரிந் தருகிற்
போதச, சுந்தரவெள் விடைபுடைசூழ் நந்திபிரான் பூதத்தின்
தொகுதி சூழ, விந்திரவின் னுதறபாவை யிடப்பாகத் தினிதி
ருப்ப வெழுத்தோ ரைந்தாற், செந்திருமால் பத்திசெய்யச சித்தி
யெய்தும் படியிருந்தான் தேவ தேவன். (கூ)

வேறு.

மண்ணிடந் துழன்று தேடு மலர்த்தாட்டா மரையின் மீது
கண்ணிடந் தணிந்த வன்பன் கயிலைநா யகனைக் காணு
வெண்ணிடுந் தகுதிக் கெட்டா வின்புறப் பணிந்து வீழ்ந்தான்
பண்ணிடுந் துதிகள் பாடி யாடினுன் பரவிப் போற்றி. (மு)

கண்ணனுங் கனிந்து போற்றக் கண்ணுதல் கருணை மீக்கொண்
டெண்ணருந் தகுதி நலகு மேதுமந் திரதததின் காப்பால்
மண்ணகங காபபா யுனபால் மந்திர வுருவந தந்தோ
நண்ணருஞ சித்தி பெறறாய் நனறுதா னெனறான பினனும். (மக)

காசிகே தாரந தென்னற் கயிலைநற சோம நாத
மாசிலாக் கோகன னஞ்சூ ழரீசசரம விருத்த காசி
மாசிலாத் தில்லை காழி மாயூரங குடநதை யையா
றேசிவ லோக மூதூ ரின்னுநற றலஙக ளுண்டால. (மஉ)

தானமுந தவமு மொன்று கோடியாய்த் தழைப்ப தன்றி
ஞானபூ மியதா மெண்ணி னற்றலங் கடகு மேலா
மானவிப் பதியி னீஙகா வருளொடு வாழ்தி யென்று
வானநா யகனன் றோதி மாதொடுங கயிலை சோநதான். (மங)

செங்கண்மால் கரிய கண்டன் றிருவருட் செல்வம் பெற்றுச
சங்கமூர் கடல்வாய் முல்லைத் தனிநெடும் பதியின் சீர்த்தி
யெங்கணும் விளங்க வோதி யெல்லையு மிரியா தென்று
மஙகைய ரிருவ ரோடு மகிழ்ந்தினி திருநதா னங்கண். (மச)

கீழ்த்திசைப் பால தாகக் கேடிலாக் கடவுள் முன்னர்ச
சூழ்திரைப் புனித தீர்த்தம் சுரர்நதி பெறறித் தாகு
மாழ்திரை யமளிப் பாய லண்ணறுன் வகுத்த தங்கண்
மூழ்கினோர் பவவே லைக்குள் மூழ்கிநீந் தியவோர் முத்தர். (மரு)

ஆவணித் திங்க டன்னி லமரபக் கத்து ரோணி
கோவலர் மகர்கொண் டாடுங் கோகுலாட் டமிசேர் நாளி
லேவரே யெனினு மாயோ னியம்புதீர்த தத்தின் மூழ்கிற்
றேவரே யாவ ரனேனோர் சிநதிதத வெவையுஞ் சேரும். (௧௬)

மாவிடுந தீர்தத மாடன மாதவர்க் கன்றி யெய்தா
வாவிடும் வீழதிற ருநகு மருமகப் பேறி லாதோர்
பாலொடுங கடமும பொன்னும் பரிவொடு மறையோர்க் கீநது
மேவிடும் புனலி லாடிற புதலவரைப பெறுவார மெய்காண். (௧௭)

அன்றியு மிநது வாரத் தமாவாசி விதிபா தஞசேர்
நனறிநன் ஞளின மாயோ னலகுநீரப பொயகை தனனி
லொனறிய வனபின மூழகி யுயாநதவர்க குதகக நலகி
லெனறுமே பெறுவா முததி யெய்துவார வினையை யெய்தார். ()

மனனுகார்த திகைததிங கட்செவ் வாயெனும வார நான்குந
துனனுமா மறையோா தமபாற றாசுகந தளிததுத தோய்நதோர்
முனனுவெண குட்ட ரோக முயலகன முதலா நோயி
னினனலுற றிடினு மாறறு மிகபரத தெழிலு நலகும. (௧௯)

திசைமுகத தெண்டோள் வேதன செயதிடும பிரம தீர்த்தந
திசைகொள்வை காசி மாதத திலநகுபூ ரணையி லாட
விசையமெய்ஞ ஞான வாளால் வெவ்வினைப பகையை வெட்டி
வசையிலாச சுருதி கூறு மனேனவதி யடைவார பின்னும. (௨௰)

விரதமு நாலேழ் கோடி விரதமுன் றவததி லொன்றை
வரதமுற றனுட்டிப போரை ரயககிய விரத பஙக
கரணமு மகறறிச செயத விரததநின் பயனுங காட்டுங் [றும்.
குரவாதாய் தநதை பாறசெய் கொடுமபெருந துரோகங குன

தடங்கடற புவியே ழுண்டான் றன்படி முநநீர்த் தீர்ததந
துடங்கிமூழ் கிடிலி ராசத் துரோகமவா தனைதநீ யூட்டல்
விடஙகொடுத திடலசே ராத மெலலிய விடததுச சோத
லடஙகலு மவரைப பறறு வருநதலைக் கரச ராவா. (௨௨)

வநதித்து வணங்குந தூயோர் வன்னியோர் பெரியோர் தமமை
நிநதிதத பழிசசொல் வீட்டு நீள்வினைத தொடர்பு நீக்குஞ
சநதிககும் வழுவு வநத தடைபல புறததுத தள்ளுஞ
சிநதித்த தன்மம் வாயக்குந தேவர்தோய வசிட்ட தீரததம். ()

ஆடிசித் திரைதைப் பூச மைப்பசி மாதத் தோறறங்
கூடிய மதியம் பாநுக் கோளொடுங் கூடுங் காலம்
நீடிய வாய நாளி னெடுமுனி புனலின் மூழ்கி
ஞடிய செல்வம் வாணுள் நற்போக நயநது நல்கும். (உச)

விளங்கிய பிரம தீர்த்தம் விண்டுபுட் கரிணி மிக்க
வளங்கொள்சங் கரத டாகம் வசிட்டநீர்ப் போரா விந்த
மளநதிட நின்ற செங்கை யகத்தியன் வாவி போலோ
ருளங்கொளும் பிரம தீர்த்த மொன்றுக்கொன் ருட்சி யாமால் ()

அவ்வகைத் தீர்த்தந் தம்மு ளடைவினிற் கடவுள் சொற்ற
விவ்வகை நாட்க டம்மி லேவரே யெனினு மூழ்கித்
தெய்வவே தியரைப் போற்றிச சிறநதகோ தான நல்கின்
மைவளர் கண்டன் வெள்ளி மால்வரைப் புறத்து வாழ்வார்.(உகூ)

மற்றுமந நீரி லாடி மழவிடை மறையோர்க் கீயப்
பெற்றிடிற கயிலை காக்கும பிரான்கண நாத ராவர்
நறறவா பரவு கஞச நானமுகன வாமு மூழி
சொறறதோர் வருட மெண்ணிச சுரரென வுப்பர் வாழ்வார். ()

வேலையைத் தாவும் பொன்னி மேதகு புனலி லாடி
யாலயஞ சூழ்நத பஞச தீர்த்தத்தி லடைவின் மூழ்கிற்
பூலய முறினு மாரப் பொறபத மீயு மல்லாற
காலையிற் பிரம தீர்த்தம் படியினு முத்தி காட்டும். (உஅ)

ஆயிரங் கோடி தெய்வத் தனித்தல மவற்றுண் மேலாம்
பாயிருங் கடலவாழ் முலலைப் பதியினி லனன தான
மேயிய லுதவி லநத வவியொன்றுக் கிமையோர் வாழ்க்கை
மேயின வருடம் பததும் பத்துமே விளஙகி வாழவார். (உகூ)

வேறு.

ஊர்வன வெனினும் பறவைக ளெனினு முறுவிலங் கெனினுநீ ரிடத்தாச, சார்வன வெனினுந தாவர மெனினுந தவநதரு முல்லைமூ தூரைச, சேர்வன வாகி னல்லுருக் கொள்ளுஞ சிறந்தமா னிடரவண் சேர்ந்து, நேர்வரேல் மறந்து மானச சரசில் நிலைமையாய் வாழ்வர்நன் னெறியில. (௩0)

வேறு.

ஆதிநா லோதி வல்ல வந்தண னொருவன் றங்கள்
சாதியி லொருவன் றாதை தனக்கிடு நிதிநா டன்னி
லோதன வுண்டி யுண்டா னூழ்வினை செயலாற் கங்குற்
போதினிற பின்னு மன்னம் பொருந்தியன் றருந்தி னானால்.(௫௧)

அன்னிய ரகத்தூ ணுண்ட லவுடத மருந்த லோதல்
பன்னியைப் பிரிந்து சேர்தல் பகர்ந்த சுத்தி செய்த
வின்னல்சேர் தயிலத் தாட லிலையமு தடைக்காய் துய்த்தல்
சென்னியிற கேச மாறறல் திதிசெய்வோர்க் கிது தீது. (௫௨)

அருந்துவ தொளித்தல் வேற்றி லருந்துத லரிவை மார்தோள்
பொருந்துதல் பின்னு மன்னம் புசித்தலூர் வழிந டத்தல்
விரும்பியோர் தானம பறறல் வேறணி யுடுத்தல் சாலாப்
பெருஞ்சுமை தாங்க லெட்டும் பிழையெனப் பகரு நீதி. (௫௩)

அறந்தனைக் குறியான் வேதத் தருநெறி நீதி யந்தோ
மறந்தன னன்னை மாள வலவினை தொடரு நாளி
விறந்தன னிறந்த காலத் தெதிகாலங் காக மாகப்
பிறந்தன னென்று மன்றோ பிறர்மனை யுண்டி பறறல். (௫௪)

காருட னாடா வனைக கண்மணிக் கயவாய முடகால்
வேருடைத் தோகைத தூவி விடிவுசெய் குரல மேலாய்ப்
பாரிடத் தவர்கண் காணப பறறுறும் புணர்ச்சி யின்ன
சீருடைக் கொடியே யெனனத் திரிந்தனன பறந்து சென்று. ()

இருபிறப் பனைந்த போன்மை யிழந்துதன் னுகரத் தீயா
லெரிபிறங கடையர் வீட்டி லிறந்திடா நிறபப் பறறித
தருபல பலியூன் கொத்தித் தனனினத தோடு மந்தக்
கருமுடப் பறவை முல்லைக் கடிநகர் காணுற றன்றே. (௫௬)

கடற்பிணு வோசச வோசசக் கடலர்வாழ் மனைக டோறு
முடைபபுலால் முண்மீன பறறி முனறிலிற பறந்து சூழ்ந்து
தடைப்படா துழலு நாளிற் றகையிலாப் பறவைத தோறறம
விடத்தகும் பொருட்டால வேத விரிஞ்சதீர்த தத்தின பாஙகர்.()

மதிகதிர் பொருந்து மம்மா வாசிநண் பகலில் வேத
விதிமுறை மறையோர் சைவர் வேள்விமெய் முனிவோ ரன்றைத்
திதியினீ ராட வந்நீர்த திவலையக் கொடிமேற சிந்த
முதிருநல் லறிவு மெய்தி முற்பிறப் பறிந்து சோர்ந்து. (௫௮)

பாய்ந்துசூழ் பிரம தீர்த்தம் படிந்தது காக ரூப
மாய்நதது மாயத் தெய்வ வடிவொடு நினற தம்மா
காய்நதகா ரிரும்பின் முன்னர்க் காட்டிய விரத மூலி
வாய்நதநற் பசும்பொன னுக்கும் வண்ணமொத் திருந்த தன்றே.

பொன்மலை சேர்நத காகம் பொன்வண்ண மாகு மாப்போற்
றன்மையாற் பிரம தீர்த்தந தனிறறோய்நத காகங் கொண்ட
நின்மல வுருவங் கண்டு நின்றுளோ ரீது போலு
நன்மதை யமுனை கங்கை நல்குமோ வென்று போறற. (௪௦)

விண்ணுறு நெறியிற் போநத விமானத்தங் கவனை யேறறி
மண்ணுளோ ரிறுமபூ தெய்த வருங்கண நாதா மல்கி
யெண்ணுதற் கரிய வின்பத் திநதிர திருவி னோங்குந
கண்ணுதற கடவு ளீங்காக் கயிலைமா திசையைச சாரநதார். ()

வேறு.

காக்கைக்கு வல்லொன் படைததா னுடல்கவ்வு மாலங
காககைக்குப பௌவ முறறிருட் பெற்றிட வுணடகண்டன்
காககைக்கு நல்குங கயிலாய மெய்க்காடசி யினபங
காககைக் களிததனன றனனற பதிகாணி யாக. (௪௨)

பதிநூறு தோற்றமற றக்காக வுருவுற பவிததே
யதிபாத கததது ஞமலிப பிறபபா யிரமபெற
றிதினீநதி மாநத ருருவாய் மிடிசேர்ந திளைத்துத்
திதியினறிச சுறறிச சுழலவர் கதிபல தீயோர். (௪௩)

இவ்வா றுரைத்த வுருவெய் திலனெய்தி னுற்
செவ்வான மேனி விழிமூன்று பொற்செஙகை நான்கொ
டெவ்வாழ்வு நீடு கயிலாய விருககை யெனறு
லவ்வேக தீர்த்தப் பெருமைக் கினியனன துண்டோ. (௪௪)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௮௬.

—※※—

(அ) கருடன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

பொன்னுழைப் பணிக டோன்றும் பொற்பென முல்லை மூதூர், மன்னவ னருளாற் றோன்றி வரும்வினை யாட்டை யென்னு, லுன்னுதற் கடங்கா தேனு முறபூத மாகக் கண்ட, தின்னுமோர் கதைகேண் மின்னென றினறருட் சூதன் சொல்வான. (க)

வேறு.

தார்வனப்பிற் சிறநதறலைத் தணநதுதிரித் தடர்த்துநீர்க்
காாவனப்பிற சுருண்டிருண்டு கடைசுழனற கருஙகுழலாள்
போர்வனப்பில் வாஙகுசிலைப் புருவததாள் பாநதநுதற
சீாவனப்பிற றினநதிட்டுஞ் சிநதூரத திலகததாள. (உ)

மையடர்நது காதடர்நது வஞசகமா யம்பொதிநது
மெய்யடாநத தகைததோரை வெறுத்தழித்துக் கடைசிவந்து
பொய்யடாநத காமனுக்கும் போதநொழிலின் திறஙகாட்டிக்
கையடாநத காமுகரைக் கலககிடுங கண்ணினாள். (ந)

களபசநதச சேறுடிக் கதிாததாள வடஞசூடி
யிளமதிககீற றெழுதிநமக் கெதிரிலையென றிறுமாநது
முளரியிள முகைமுகதது முறுக்கணிபோற கண்கறுத்துத்
தளர்மருஙகுல் தனைவருததுந தனக்கோட்டு நலததினாள். (ச)

மேகலைகாஞ சிபபருமம் விரிசிகைசூழ கலாபமைநது
மாகமென்ன வுயிரெனன வணியாதத பட்டுடையாள
தோகைமயில சாயலாள் தொடருமனன நடையினாள்
கோகிலததின் குரல்தனககுங குறைகாட்டுங குரலினாள். (ரு)

வேறு.

காவரிக் கிருபொறி கமலங் காவியே
மாவரிக் கிருபொறி வடிவங் கூநதலே
பாவரிக கிருபொறி பதங தம்பமே
வாவரிக் கிருபொறி வான்ம லாக்கணே. (சு)

வேறு.

கலையொக்கு மங்குலைவெள் கலையாக்குஞ சொலுமவாயே
விலையொக்கு மெனசசொனன விலைவாயக்கு மதுராகஞ
சிலையொக்கும் புருவமர சிலையொககு மகலலகுல்
மலையொக்கு மெனுமுலைக மலைதோறற மெனும்வடிவம். (எ)

மையொக்கும் மாதர்விழி மாமையொக்குங் குறிகள்மலர்க்
கையொக்கு மினபசயங கையொக்க வட்படியே
பொய்யொக்கு மிடைக்கொடிவான் பொன்னாட்ட ரம்பைமார்
மெய்யொக்க விலையனைத்து மெய்யொக்குங குறங்கினாள். (அ)

எண்ணான்கா மிராகவித்தை யேழிசைநா டகவிஞ்சைப்
பண்ணானகு பதினான்கு பக்குமெழில் வகைதெரிநது
பெண்ணானகில் திருமுலலைப் பெருநகோயி லுடையார்முன்
விண்ணாடல் போனடிக்கும் வேசிதே வடிமைமின்னாள். (கூ)

போகவதி காமுகறகுப் புகலுமிசைப் பணிமொழியா
ளாகவதி ரூபததா லயிராணி தனக்கொப்பாள்
மாகவதி பதிநடன வனிதையாபோ னடிக்கவலலாள்
மோகவதி யெனப்புவியோர் மொழிநததிருப பெயரினாள். (௰)

முன்னீறி லாவிளைஞர் முயஙகிவறு மையிறறளரப்
பின்னூறு பொனறனககுக குறையென்று பிறாகேட்க
நன்னூறு போலாககி நயநதவாசெல வநதுடைததுப
பொனனூறு கைககுவரின் மெயககுவருமம புனாசசிசெய்வாள்.()

வேறு.

பலர்பல மணியினொப் பணிகள் செய்திடச
சிலமினார் புதுமலாத தெரிய லேநதிடச
கலைவநற செப்பிணைச சிலவா கைககொளக்
குலமணி வாயிலிக் கோதை நிறகுமே. (௰௨)

இநநிலத் தணங்கவ ரேவல் செய்நுற
மினனலம் பொருமதி வேணி நாயகன
பொன்னலக் கோயிலிற புரிய நாடக
நன்னலக் கணிகைபா னயபப வாழுநாள். (௰௩)'

வேறு.

மாசி லாத வந்தணன் வளங்கு லாவு முத்தா
தேசி மேவு கௌதமை தீர மீதில் வாழ்பவன்
பூசு ரர்க்கெ லாமறைப் பொருள்வி ரித்து ரைப்பவன்
வாசு தேவ னென்னவே வழுத்து கின்ற பெயரினான். (௰௪)

ஒருமை பெற்ற மேன்மையா னிருபி றப்பி னுரிமையான்
மிருதி சொற்ற மூத்தழலின வேத நானகின் வல்லவ
னருண்ம தித்த வேள்வியைநது மறுவ கைப்ப டுந்தொழிற்
பெருமை முற்று மறறுநீடு பீடு முறற பெற்றியான். (௧௫)

வாழ்வி னோடு கற்பிசைநத மாதி னோடு வாழ்மனை
வேள்வி யோடு மந்தணாளன் மேன்மை யோடும் வாழுநாள்
தாழ்வி லாத வனறனக்கோர் தாழ்வு வநது சார்நதென
ஆழமனைப் பொருட்டின் மைநத னொருவன வந்து தித்தனன். ()

தொடரு மாரி தோன்றுதறகோர் தூம கேது வாமெனக்
கடலக டைநத வானவாக்கோர் காள கூட விடமெனப்
படரு நீணி லாமதிப் பசுஙக திர்க்கோ ரரவென
வடமொ ழிப்பி ராணிடதது மைநதன் வநது வளரவே. (௧௭)

கருட னென்னப் பெயர்புனைநது காட்டு சாத கன்மமோ
டருண்ம றைசச டஙகியறறி யார ணஙகொ டுததபின்
முருட னாகி யிநதமைநதன மோகி யாகி நாடொறுந
திருட னாகு மெனறுசோ திடநதெ ரிநது செப்பினான். (௧௮)

வேம்பின் மேவு கைப்புமாறறி மிக்க நறசு வைபெறப்
பாமபின் வாய்வி டத்தை மாறறி யமுதமாப் படுத்தலபோற
றீமப னான மைநதனவெயய சிநதை யினறி ருககெலாம்
போம்ப டிக்கி யைநதஞான போத கமபு கனறனன. (௧௯)

தாதை யோது மெய்ம்மொழி சலத்தி டும்மெ ழுத்தெனப்
பேதை மாதா காதலோதல் பேசு கல்லெ ழுத்தென
வாதை சோம யக்கமெயதி வரைவி லாத மாதாதோள்
காத லிதது வநதுமிகக காம வேலை மூழ்கினான். (௨௰)

அறங்க டிநது முறைதிருமபி யார ணம்ப ழித்துநீள்
•மறமபு ரிநது சுடர்விளககின மாய வீழும் விட்டிலபோற்
கறஙகெ னசசு ழனறுநற காலை முலலை மாநகர்ச
சிறநத வல்லி மேனமை நணபர் செப்ப வாசை செய்தபின். ()

பெற்ற தாயர் தநதைபாற் பிரிந்து வேட்கை வாழ்க்கையாற்
சுறற முநது றநதுசொறற தூர்தத ரோடு கூடியே
யறறை நாள கத்துள வரும்பொ ருள்க வர்நதுகொண்
டொற்ற ரோடு தென்றிசைக்க ணுலவை போற் படிந்தனன். ()

கடிகையொன் றிரண்டின் மிக்க காவதங் கடந்துசூழ்
படியி னீடு முல்லையம் பதியில வந்த டைந்துபூங்
கொடிய னூரொ டும்படர்ந்து கோதை நின்று லாயதோர்
வடிவு கண்டு மனமகிழ்ந்து வண்ண வாயி னண்ணியே. (உ௩)

மெய்ப் பொருள் வழிப்படா விகார மோக வேதியன்
பொய்ப் பொருட் பாத்தைபாற புலன் செல விருப்பொடுங்
கைப் பொரு ளனைத்தையுங் கரந்திடா தளித் தவு
மைப்பெறுங் கயற் கணங்கை வம்மி னென்று கூறினுள். (உ௪)

வேறு.

செம்பொனின் மாட மெங்குஞ் சித்தசன் கொடிக ளாடப்
பைம்பொனமா ளிகைசசா ரெங்கும் பனமணிப் பத்தி பாய
வம்பவிழ பிணைய லாட வளஞ்செய்பூஞ் சேககை மீதி
லம்படா கண்ணி யோடு மணுகின னநத ணுளன. (உ௫)

பூமலாத திருவ னுளும் புகழ்நதுள மகிழ்நது தாவாக், காமனின பத்தைக் காட்டி மனேயைப் படுததும வண்ணம், தாமமென கொஙகை யாரத் தழீஇக்கொண்டு கொவ்வைச செவ்வாய்த், தேமல ரிகழததே னலகிச சேர்நதனள் சுரதஞ செய்து. (உ௬)

சேநதநன் கனிபென் பாலிற நீஞசுவை யமுதந தேக்கிச்
சாநதவண் களபந தோய்நது தண்மலாத் தாமஞ சூடிக்
காநதளங கையாள் போறறக் காமநூல கலவி காட்டிப்
பூநதவி சிழியா வினபங் கருடனும் புணாநது வாழ்நாள. (உ௭)

தூயவெள் ளிவ்வி யாழந தொடங்கிநற் கொடியு மேறறி
நேயமாய் நடததிக் கையி னிதியெலாந தொலைநத வனறே
யாயவேள் கொடியி றங்கி யாயிழை பொருநதா ளாகிப்
பாயலு மிழநது நீங்காப் பரிவுபோய்ப பிரிவு கொண்டான். ()

தனமிலா வறுமை வநது சார்நதிடக் கணிகை சற்று
மனமிலா திருப்ப வாவாண் வராவகை மடமா னென்ன
வினவிலா தயரு மன்றி லென்னநொந திரங்கிச சோாநது
சினமிலான் மான மில்லான் தெருத்தலை வாயி னின்று. (உ௯)

அலையுநீர் மதியம் போல வாட்டாலைக் கோது போற்றீ
யுலையாக் கதுபோல் வேழ முண்டதீங் கனிபோ லாறு
னிலைதடு மாறி வீழ்வ னினைவறத் திரிவன் மாரன்
கொலைசெயும் பகழி தூஙகக் கோவென முறையிட் டோய்வான்.

மாயவே ளிடையான் பட்டு மனனெடு மலாநது சேர்நத
தூயமே னியும்ப சநது சோறறிணைக் கானறு நினறு
நேயவெண் ணீறு மிடடு மடலேநத நினறு யெனபே
யாயதோ வுனது சிநதை யடர்நததே நகையே யெனபன். (௩௧)

அன்றிலை வெறுக்கோ கூவி யடுஙகுயில் தனையே நோகோ
தெனறலை யொறுககோ காமத தெயவததை வைகோ பாவி
முனறிலைப் பழிககோ சேர்நத முகூ ததத தூக கொலையோமாதை
யென்றினிச சேர்வே னோவென மெலிததனை பகையோ வெனன.

மஙகைமெய்ப பொருநதா மாாபை வடிவெலாங காணுக் கண்ணைக, கொஙகையி லணையாக் கையைக் கொவ்வைவாய் பருகா வாயை, யஙகயல விழியாள கூறு மணிமொழி கேளாக் கா தைப, பஙகயத திருப்போ னெனபோற பாவிககோ படைததா னெனபன. (௩௩)

கண்டகக் கைதை காளவெங கலைசசுறு வினஙகாள புனைநத
தண்டலைத தருககா ளெனபோற றவித்திடு மரகக லஙகாள
முண்டகக கழிகா ளெனபோன முறையிடு திரைகாள பாவி
பண்டையிற பழியோ சேரப பாாததன ளெனறுஞ் சொலவன.

சோருவ னழுவன் வீழ்வான சுழலுவன படஙகைக் கொண்டே
யூருவ னெனறு நிறபன ஓயயெனறு முறையோ வெனறு
நேருவ னவஙபா லஙக ணினறுளோ ருருகச சோாத
தாருவின வலவி போலுந தையலு மவனமுன சாாநதாள. (௩௫)

கணகளுக் கிடுமவி ருநதாக காதலி வடிவங கண்டான
பண்டனக் கியைநத கீதம பாடினு னுடிச சூழநதான
பெண்களுக கரசே யானசெய் பெருநதவப பயனே பொன்னே
மண்களுக கரசே யெனறுன மனமிலாள பழிததுச சொலவாள.

பொருளுணடே லன்பு முண்டாற பொருளிலா னனஙக னேனு
மருளுணடே பரததை மாருக கறிகிலாய நினைவி லாநீ
மருளகொணடா யநதோ பொய்யை மெயயெனக் கருதி மாயவாய
தெருள்கொண்டா யெனக்குன மீது சிறிதுமன பிலலை கண்டாய்.

என்மீதில் வைத்த வன்பி லெள்ளள வெனினு மீசன்
றனமீதில் வைபபா யாகிற றவறுண்டோ பரத்தை மாதர்
முன்மேவு மொருவன் வாயிற றம்பல முறைமயிற் பறறிப்
பினமேவு மொருவன் வாயி லுமிழ்நதிடும் பெறறி கண்டாய். ()

மலப்பிண்ட மென்பு கோத்து வளர்புழு மொய்ப்ப நாறுஞ்
சலப்பிண்ட மன்றோ தீநது தசையொடுங் குடரைச சூடி
யுலப்பினறி மலங்கள பாயு மொனபது துளையோ டோஙகும்
புலபபிண்ட மடவா ராககை போகமே யளித்தல் பொய்காண். ()

கல்லொடு புல்லுப் பூடு கருமியாங் கிருமி தாருப்
பலவுயிர் விலஙகு சூழப் பறவையாய் வாரா நினறு
நல்லுருப் பெறுதல் முறசெய் நல்வினை பகுதி யாவி
யெல்லைநீர்க் குமிழி யிதே யிடேறறும பிறவி கண்டாய். (சΩ)

மானிட யாக்கை கொண்டு மறையவர் குலத்து வநத
தோனுழை குடம்பை தெறறித தூஙகிய வண்டு போலு
மானதோ வுனது சிநதை யைம்புலப் பகையை வெனறு
ஞானநா யகனைப போறறி நறறவ மியறறொ ஞேதா. (சக)

காசிசே ரளவி லெல்லைக கஙகையை நிகருந தீரதத
மாசிலா மணியான ஞான வாரியாய் வாழு மூதூ
ராசிலாத தலத்தி லிராஙனடைநதனை யிரநதுண் டேனு
மேசிலாத் தருமஞ் செய்தி யெல்லையைப் பிரியா தெயதி. (சஉ)

பூவினு விலையா னீரா பூதியால் வழிபட் டேததி
நாவினு லிறைவர் நாமம் நவினறிடில நரகஞ் செலலா
தாவிபோ மளவு மனபோ டருநதவம் புரிநதால முத்தி
மேவிவாழ்ந திடலா மென்று விளமபியவ் வணஙகுஞ் சென்றாள்.

உறங்கினுன் கையிற பநது பொனபொரு ளனவுந தீமை,
மறநதனன மறநதா னனறே மாதாயேல் மாதர் நீத்தான,
அறநதனைப புரிநதான் கையி லிரநதுண்டங காணைப் போறறித்,
துறநதுமெய்ஞ் ஞான முறறுந தொண்டாக்குத தொண்டு
செய்தான. (சச)

ஆணவ வினையு மற்று மாசாணு லானைப் போறற
மாணவ னெனவு மோக மதியினுல் மயஙகுஞ் சிநதைக்
கோணைவா ளாலே மாறறிக் குலததொழில் புரியு நாளிற்
றுணுவின் பதியி லாவி தனைவிடு மிறுதி யெய்த. (சரு)

வாரக முலைப்பி ராட்டி மடிமிசைக் கிடத்தி வேத
பாரகன் களையை மார்பிற் படர்தானை யதனு லாறறச்
சேரகத் துயிரே முனனரு செவியுறற முல்லை நாதன்
ருரகப் பிரம போகச சாரூப பதவி சார்நதான். (சசு)

பவத்தொழிற பரத்தை காதற் பரத்தனும் பதத்தை நாடிச
சிவதமொடுஞ சீவன முததி சோநதன னெனருல் மேலைத்
தவததினோ தமக்கு முலலைத் தலைத்திறங கூறற பாறறே
யிவறறையா னுரைககப் பெறற தெயபிரா னருளே யனறே. ()

வேறு.

தில்லைவன மறிகடற்றெண் டிரைபடர்சா யாவனஞசீர்
விலவவனஞ சொலலரிய வேதமொழி வேதவன
முலலைவனம பெறறகரிய முததிக்கு விததாகுஞ
சொலலைவனத தினுஞசிறநது தோனறுவது முலலைவனம். (சஅ)

கங்கைநதி யமுனைநதி கவுதமைநன் னதிமாருக்
துஙகபத திரைநதியார் துலைஙகுகா விரிநதிமெய்
பஙகமுறும பவமகறறும பஞசநதி யவைறறுமுநநீர்ச
சஙகமகா விரிநதியின றனபெருமை சாறறரிதால. (சகூ)

வேறு.

சிறநதகா விரியி னெல்லைத் திருமுலலை வாயி னண்ணிப்
பிறநதவா பிறவா வாசம பெறறவா பெருதொன றிலலை
யிறநதவ ரிறைவன ருளி லெய்துவா நினைபபோர் துனபந
துறநதவர் துறவோ ரானுந தொழப்படுந தூயோ ராவர். (ரு௰)

காரணங் கடந்து மேலைக் கறபனை கடநது மூர்த்தி
•பூரண வடிவாய் முல்லைப பூமபதி யுறைநதா னென்றே
யாரணன முதலா யுளளோ ரஞசலி கூபபி வேலைப்
பேரணி முழவார் தெய்வப பெருமபதி பிரியா துறறார். (ருக)

பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவா காசம் பீடார்
திருவுருப் பெறுமி லிஙகத தெய்வநற றுன மைநதி
ருளுரு மலைகே தார மணிமுது குனறங காழிக
குருமலை கமலை நீஙகாக கோகன வெறபோ டைநது. (ருஉ)

இன்னநற் றலங்க டம்மு ளிருந்திரைப் பாங்கர் முன்ன
மின்னமு நவிற்று நிறை முதுநக ரிடத்தி லெம்மா
னன்னமென் னடையா ளோடு மமர்ந்திடும் பெருமா னென்று
பன்னரு மன்பர் யார்க்கும் பரிவொடும் பகர்ந்தா னன்றே. (௫௩)

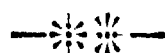
தாரணி மீதி லின்ன தலங்களில் முல்லை மூதூர்
பூரணா னந்தத் தோடும் புராந்தக னிருந்து வாழுங்
காரண மிதனு லென்றுங் கருத்தினிற் றெரிந்தி லேன்யான்
நாரணன் முதலி னோரு மறிந்திலா ரவனை யன்றே. (௫௪)

இலகுதண் முல்லை மூதூ ரெம்பிரா னாலை யத்தி
லலகிட மெழுக நாவுக் கரையனார் பணியே செய்யக்
குலவுநெய் விளக்கு மேற்றக் கோதிலா நியமம் பெற்றார்
மலர்த்தலைத் தரணி யாளு மணிமுடி நிருப ராவர். (௫௫)

கொந்தலர்த் தொடையல் மாலை குங்குலு வகிலி னாவி
சுந்தரக் கலைக டாவாத் தூயமஞ் சனநீர் சாந்தஞ்
சந்தனத் தொடுகாப் பூரஞ் சங்கரன் றனக்கு நல்கும்
வந்தனைத் தவத்தோர் வெள்ளி மால்வரை யதனில் வாழ்வார். ()

கருடன் கதிபெற்ற சருக்க முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௪௬.

(௯) கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வெள்ளிமால் வரையமா விமலற் கன்புளான்
வள்ளியோ னெனத்தரும வண்மை வாய்ந்துளான்
புள்ளிவான் புலிக்கொடிப் புலமைப் பொறப்புடைக்
கிள்ளிமாக் கதைவளங் கிளத்து வாமரோ. (௧)

தெய்வயூ திகக்கொடி திளைத்துச் சூழ்தலால்
மெய்வருந் தவத்தினர் விமலா காணகிலான்
கைவருங் கனகவாள் காட்ட வாணெடுந்
துய்வன செய்தவா றுரைக்கற் பாலதோ. (௨)

முல்லைமா தவத்தினை முளைத்த வுண்மையான்
முல்லையா னெனும்பெயர் முதல்வர்க் கானது
முல்லைவான் கொடியவன் முடியிற் சூழ்தலான்
முல்லைமாப் பதியென மொழியப் பெற்றதே. (௩)

வேறு.

சீரின் மிக்கதென் முல்லையின் வழிபடுந் திறத்தாற்
பாரின் மிக்கது பாவன மானது படைத்தா
னீரின் மிக்கது நீள்சடைக் குறுமுனி நிறுத்த
பேரின் மிக்கதோர் மாசிலா மணியெனும் பெயரே. (௪)

உஞ்சை மாநகர் தென்புகார் பொன்வரை யுரைசால்
வஞ்சி கூடலின் மிக்கதா வளம்பல விளம்பச்
செஞ்சு டாக்கிரி யேயென ஞாயிலகொண் டிலங்குந்
தஞ்சை மாநகர்க் காவலாட் பயந்தமெய்த் தவத்தோன். (௫)

வேறு.

நாளினிற் கலிகடந்து நன்னெறி மறுவில் செங்கோல்
தோளினிற் றுணைபு ரிந்து தொன்னெறி மனுவிற் றுங்கி
வேளினிற் சிறந்து பொன்னணி விரைவள நாடு காத்து
வாளினிற் பகைது ரந்து கிள்ளிமால் புகாரின் வாழ்ந்தான். (௬)

வாழ்நா ளயனுர் தந்த வள்ளலாங் கிள்ளி வேந்த
னேழ்நாட் கலிகடந்திட் டிருநிலம் புரக்கு நாளி
னேழ்நாட் பதியங் குள்ளா ரெய்துவோ ராளி னேத்தத்
தாழ்நாட் டணியா வாழித் தடங்கட லாட வெண்ணி. (௭)

பாய்பரிப் பந்தி வேழப் பரிமத்தக் கடகம் பொற்றேர்
காய்கதி ரிலைவேல் வண்டா கடலொடுங் கதிரோன மானச்
சேயிளங் குமரர் சூழ்ந்த தெண்ணிலாக் கவரிக் கற்றை
சாய்தர முரச மார்ப்பத் தடக்கைவா ரணமேற் சென்றான். (௮)

பொன்னணிநீக் கன்னி சென்னி போற்றினன் வடபாற் றெனபால்
பன்னிசைத் தலங்கள் கண்டு வளங்களின் விளங்குங் காட்சி
தன்னிக ரில்லா னிக்கண் சாத்தின னுதய நேமி
துன்னினன் விருந்தா மென்னச் சூரியன் குணபாற் சென்றான்.

குணகிரி தோன்றி மேரு குணகிரி சூழ்வான் மேல்பால்
புணரியிற் றோன்றிச சேறல் புதுமைத்தே யிவ்வா றென்ன
மணமலி யாரின் றாரின் வள்ளியோன் கிள்ளி வேநதன்
கணமலி தானை மல்கக் கதிரவன் போலுஞ் செல்வான். (௰)

வாரிநீ ருதய நல்க மணிபுரா சோதை மல்கச்
சூரிய னொருவ னல்லான் சூழ்கட லாட வல்லா
னரிவன் போலு மென்ன வாரிவ ரென்ன வநதான்
காரினு முதவு நீர்மைக் காரியல் காட்டு மெய்யான். (௰௧)

அமுதமே கடைந்த ஞான்றோ ராலம்வந் தடைந்தா லென்னக்
குமுதமே காணுங் கோளரா குடைநிழல மறைப்பக் கண்டான்
தமுதனமை காட்டித் தநத தனியிளங் கருப்பஞ் சாராச
சிமுதநீ தித்தா மேன்மை செயுஞ்சுடர் சிநதை கொண்டு. (௰௨)

சிற்பா னுரைத்த நூலிற் றினகரோ தயத்து மாற்றம்
பறபல விதமு மாற்றிப் பற்பணி விடமு மாறறிக்
கறபமும் வினவிப் பற்றுங் காலையுந தவிரும் போழ்து
மறபயி லிரவி போல்வா னரும்பெருந தானஞ் செய்து. (௰௩)

இரவிமுன் னமையல் லாது மெழுமதி விளங்க நோக்கி
யரவநீற் கடல்கண் டேகா வர்க்கியந கரங்கொண் டேறறிப்
பரவைநீர்ப் புனித நீராய்ப் பயிலுமந திரத்தாற் றீண்டிச
சரபவித் திரங்கள் சாத்திச சஙகறப முறையி லெய்தி. (௰௪)

தாதைதன் றாதை மற்றுந் தாதைமு தாதை மிக்கோர்
பேதையா ரன்னை மார்தம் பெயர்பெறப் பெருநீர் நல்கித்
காதையும் வினவித் தெண்ணீர்க் கடல்குளித் தாடி மிக்க
பூதலம் பொன்னுந தூசும பூசுரர் களிப்ப நல்கி. (௰௫)

கண்டகு மெங்கள் பொன்னிக் கன்னியே யெங்கள் வாழ்வே
மண்டலம் புரக்கு மன்னன் மாதவக் குபேரன் வாழ்வே
யண்டரா ரமுதென் றெண்ணி யணிமுடி தாழ்நது வீழ்நது
விண்டனன் படிநதான் மன்னன் விதிமுறை நீதி செய்து. (௰௬)

பாடலில் விஞ்சை வல்லோர் பல்லாண்டு பலவுங் கூற
வாடலி னுதக நீர்கொ ளங்கைமா முனிகை யென்ன
நீடலை யஞசி யோட நின்றவ னடநது பொன்னிக்
கூடலிற் சங்கங் கண்ட கொற்றவன் போலுங் கண்டான். (௰௭)

தோளினி லாரந் தாங்கித் துலங்குகே யூரந் தொட்டுத்
தாளினிற கழல்கள் பூட்டித் தனிமுடி யினிது தாங்கி
வாளிகல் வணஙகச சாத்தி மணித்துகி லணிந்து வீர
வேளினிற் சிறப்ப வேநதன் விசயவெம் பரிமேற கொண்டு. ()

கவரிபா வாடை பாய்மாக் கறஙகுதெண் டிரையிற சூழத்
தவளவெண் சஙக மல்கத தானையங கடலைகள பமப
நவநவ முரச வோதை நரலைநீ ரோதை செய்ய
வுவரியே புரையு மனனு முதயபா னுவைபபோற செல்ல. (௰௯)

நாகிளம் புன்னை முத்தும் பவளமும் பொன்னு நல்க
வாகுசே ருடைவாள கைதை மலாமடல் பலவு மேநதச
சேகுசோ தாலங கைகள் விரிதருநின றிரவு செய்யப்
பாகுசோ மொழியார் போலு மஞுஞைகள் பாதங காட்ட. (௨௰)

ஆழியங் கடவுள் முதத மந்துகி ரிறைப்ப வங்க
மேழுய ரியானை மேறகொண் டெக்காள ரேத்தல் போலக்
காழ்புளி னஙக டோறுங் கறஙகிசைப பறவை யாப்பச [ருன்.
சோழர்தம பெருமான கிள்ளிச சோழாகோன குடபாறசென()

மேல்திசை மருத்து நேராய் வேகவெம் புரவி செல்லுங
காலொடு முல்லை வலலி பிணிததது கட்டு மாபபோல
மூலமந திரதகிற் பாநதள் தடைபபட்ட முறைமை போல
வாலுளைப் புரவி நிறக வுதைததனன தளவைத் தாளால் (௨௨)

தாளிணை யுதைததுத் தட்டித் தடக்கையோன் றெடுத்துக் கூவத்
தூளிநின் றெழுநத தெனறு சிததிரத தூசி நிறப
யாளிமொய்ம் பசைததுப பின்னா நோககின ஞாதத முல்லை
கோளிணை துரங்கக் காலிற கொளுவவுங கண்டு கொண்டான்.()

சிதைத்தனன் கொடியை வாளாற் கலீரிடத் திரும்பி நோக்க
வதைத்தகை வாளுஞு சோரக் குபீரிடக குருதி வாரப் [ணி
பதைத்தனன றுணுக்குற றேஙகிச சோர்நதனன செவியிற பா
புதைத்தன னநதோ வென்று புலம்பினன் கண்ணீர் பொங்க. ()

வேள்பட்ட கண்ணுன் முல்லை வேதனை தானுங் கொள்ள
வாள்பட்ட கொழும்புண் கண்டான் மாறன்கைபபிரம்பால் வீச
நாள்பட்ட தழும்பிற புண்ணீர் சோர்நதவோ வென்று நைந்தா
னுள்பட்டேற் கிந்த வாறே னென்றுநின் றலறி வீழ்நதான. ()

அரியயன் காணா தானே யன்பிலா வன்பி னேற்குத், தெரி
யொணா வண்ண முல்லை வனத்தினி லிருந்தாய் தீயேன், புரியுமிக்
கொலைக்கென் செய்கேன் பொருந்துமோ புனிதா கெட்டேன்,
னெரிவிழிக் கூற்றன் பாத கத்திலுங் கொடிதென் வாளே.(௨௬)

என்கொலா மெனது நீதி யென்கொலா மெனது செய்கை
வன்கண னொருவன றோன்றி மறக்குலம் பிழைத்த வாறே
எனகணீ ரெனககே யாகி யெனதுவா ளெனககே யாகிப்
புன்கணீர் பொழிய லாமே பொருநதவந திண்ண மன்றே.(௨௭)

கோள்கொண்ட மதியங் கூற்றோ குரைகடல் கொடிதோ வன்றி
வாள்கொண்ட வென்கை தீதோ வாளிது நலியக் கறபோற
றாள்கொண்ட பரியோ கூறறந தகைகொண்ட முல்லை தானோ
சூழ்கொண்ட வினைபி னேறகுஞ சொலலுமா றறியே னென்று.()

மநதிரி வதன நோக்கான் மன்னிளங குமரர்ப் பாரான்
தநதிரத் தவறகன பிலலான சயசய போறறி யெனறு
கநதரத் துருவக் கூர்வாள் காட்டின னறுதத லோடு
மநதரத் தேர்மே லாக வரசேயென் றொருசொல் கேட்ப. (௨௯)

வேறு.

அநதர துநதுமி யியஙகண் முழஙகிய வவ்வெல்லை
யிநதிர ரும்ப ருவநதலர் சிநதின ரெஙகெஙகும்
புநதி மகிழ்நதிட முநதி நடநதன பூதஙகள
கிநது நிறைநதது முநதி யெழுநதன கீதங்கள். (௩௦)

வானவ ரன்பொடு மாடி நடஞ்செய வநதார்கள்
பானுவர் துந்துமி வாணரு வநதிசை பாலித்தார்
ஞான பரம்பர நாம சினஙக ணவின்றார்த்தார்
மேனி விளஙகொளி யோவிடை நின்றது விண்ணத்தே. (௩௧)

கஙகை யிளம்பிறை செஞசடை விஞசு கவின்கொள்ளப்
பஙகய மொத்திட வாண்முக முக்கணும பாலிப்ப
வங்கையின் மலர்கொடு வானவர் தாமடி யாவெய்த
மஙகை பசுஙகொடி பங்கரு ளாளன் வரக்கண்டான. (௩௨)

வன்பினன் வண்கணன் வஞ்சக நெஞ்சினன் மாரீசன்
வன்ம மலத்தவ னுன்றிரு மேனி வடுசசெய்த
வென்பிழை நிநதனை வநதனை கொண்டவை யாதேயோ
நின்பரி வென்கொல் பரம்பர வென்றனன் நேரிக்கோன். (௩௩)

வேறு.

அயர்வுறேல் கிள்ளி வேந்தே யடுத்திந்நாள் தடுத்தாட் கொண்டோ, மயல்விண்டி மறுவொன் றில்லோ மாசிலா மணிகா ணெம்பேர், துயரெலாந் தவிர்ந்து நமமிற் சூழ்மதி லால யங்கள், வயநெடுங் காலை செய்து மகிழ்விழாக் கண்டு போற்றி. (௩௪)

இந்நெடும் பணிக ளாற்றி யிகல்கடந் தொருகோ லோச்சிப்
பன்னெடுங் காலம் வாழ்தி பாரெலாம் புரந்து பின்னர்
நின்னெடுந் தவத்தா லெமபா னிலைமைபெற றுயாதி யென்று
தன்னொடுந் தனக்கு நேராந் தம்பிரா னருளிச செனறான். (௩௫)

தனித்தனி யரசர் யாருந் தாளினைப் பணிந்து போற்றி
மனித்தரிற சுரரி னினபோல வரமபெறற பாலா யாரென்
றினித்தபல் லுலகத தோர்க ளியம்பிட வின்ப மெய்தி
நனிததிற மதிவல் லானை நகைமுக நோககிச சொல்வான். (௩௬)

என்னையாட் கொள்ள வந்தா னெம்பிரா னுறையுந் தானந்
தன்னையா ரணததிற கண்ட தகுதியின பகுதி யோர்ந்து
பொனனவி ரெயிலசூழ வாயிற புனிதமாங் கோபு ரஙகள்
மனனுதே ரெழுநால வீதி வளம்பிற வகுப்பா யெனன. (௩௭)

காவலன் பணிதத மாற்றங் கைவல னுளங்கொண் டேத்தி
யேவலன் புளதென் வாழ்வென் றிருமபெரு மகிழ்சசி யோங்கத்
தேவாதம பெருமா னநதத தெய்வமாக களிறு செல்வோன்
மேவருந் தான மேத்தி மெய்ததிருக் கோயில் கண்டு. (௩௮)

பணிக்கதி ரிருக்கு மௌலிப் பரனவில் வண்ணனு செய்த
தனிப்பெருங் கோயி லெங்குந் தமனியந் தனனால் வேய்ந்து
மணிததரிற சுரரி னுகா வண்ணமா மதிலகள் சூழக்
குனிததபொற கிரிபோ லெணணில் கோபுரந திகழக் கண்டான்.

பூசுர ரிருககை வாட்கைப் புரவலர் வாழ்க்கை பொன்னந்
தேசுசேர் வணிக ரில்லந் திருத்தகு நனமை யோர்கள
மாசுதீர் மனைகள வேள்வி மாதவர் சினக ரஙக
ளாசுதீர வழிசசெய் தானு லயனொடு மயனே ரன்னான். (௪௰)

சூளிகை முற்ற மாடத் தூணிரை குறடு சூழ்நத
மாளிகை சாள ரஙகள் வயஙகுபொன மண்ட பங்கள்
யாளிகள் வயமா கைம்மா யாப்புறு முகபபு மேலைக்
கோளிகல் பரிதி நீணடுங் கொடிமுடி யுடனு மறறும். (௪௧)

சேயிதழ்க் கமல நீலச் செவ்வியந் தெண்ணீர் வாவி
ஞாயிறு நுழையாப் புன்னை ஞாழல்முள் ளரைப்பூங் கைதை
பாயிருஞ் சோலை மல்கப் படருநந் தனவ னங்க
ளாயின தேவர்க் கெய்த வளநிலப் பொருளுஞ் சேர. (சஉ)

விண்ணுல குளவ ளங்கள் வியன்பெறு மூவரி சூழு
மண்ணுல கடைந்தா லன்ன மாக்கதி மூதூர் வாய்ப்பக்
கண்ணுறக் கருணை பொங்கிக் காவல னுவகை பொங்கித்
தண்ணளி பொழிந்து தெய்வத் தசசறகு வரிசை செய்து. (சங)

அருள்விழாக் காணு மார்வத் தலைகட லருக நெஞ்சிற்
பெருகினன் சிவ னனபின பிழைவராக் களிறறிற காண
நிருபனுக் கரிய நீஞசொல் நிட்கள சகள மாடட
வருவமுங் காண்பா யாக வவனிப வென்ற தன்றே. (சச)

நீங்கொணு மலத்தை நீக்கு நிமலனைத் தொழுது வான்பா
லாங்கெழு மருட்சொல் லோதை யமையுமுன வெளியே நின்றான்
பாங்குறு முமையா ளோடும் பறபல கோடி பாநு
வோஙகுபே சொளிசசெம மேனி யுயரழ கெறிபப நின்றான். ()

வேறு.

நரபதி முன்னர்ச் சரணமோ ரிரண்டு நற்கலை மருங்குநான் மார்பு,வரதமோ டபய மானமழுத் தரித்த மலர்க்காங களுமணிக் கண்ணு, மரதனக் குழையு முறுவலார் முகமு மருள்விழி மூன் றுநீண் முடியும், பரமகல வியாணி வாமமு மாகப் பாயுமால் விடைமிசை நினறான. (சரு)

ஐநது துந துமியு மந்தரத் தியம்ப வண்டர்பொன் மாமழை பொழிய, விநதிரா தியர்கள் செயசெய செயென வெம்பிரான திருவருட் கோலம், புநதிநான் காகிப் பொறிவழி யைநதிற புலப் படா வதீதபோ கத்தில, வநதனை தவத்தில் வளவர்கோன் போற்றி வாழ்வுபோல் வரவெதிர் மகிழ்ந்தான். (சஎ)

இத்தனைப் பகுதிப் பான்மைமிக் கெய்தி யிணையிலாத் திருப் பணி புரிநதிட், டுத்தமன் விழாவும் நடத்திய பின்ன ரோதிய நீதி நூ றெரிநதிட், டதநிற நெறியின் வாசிபொற் பீட மாபர ணாதிக ளமைத்து, வித்தகன் பரிசா ரத்திறை டாதி வேதியர் விழைந்தி டப் புரிந்தான். (சஅ)

எந்தையெம் பெருமான் மகவிழாப் பெருமை யெடுத்துரை
த்தான்மறை வல்லோன், முந்தைநாள் வருணன் மோதிடக் குரு
வை முடிந்தனன் முனிமகனுவா, னந்தவெம் பழியாற் பிரமராக்க
தனா யரக்கர்வந் தடல்செய மெலிந்தான், வந்துகா ரனைத்தும்
படிந்தில முன்னர் வறத்தலால் மாரிமா றியதால. (௪௯)

முல்லைநா யகனைப் பணிந்துவா னவர்கள் முறையிட வினிதெழு
ந்தருளி, யெல்லையிற காட்சி மகப்புன லாட விருங்கடல் வேந்த
னு மெழுந்து, தொல்லைவெம் பழியைத் துறந்தனன பெருமான்
றுணைமல ரருளினை யேத்த, வல்லையே லவனி யுய்ந்திடும் வானம்
வழங்கிடும் வளமிகு மன்னா. (௫௰)

வேறு.

மதிபுனைந்த திருச்சடையான் மாசிமகங் கடலாடல்
விதிபுனைந்த விழாவன்றோ விரும்பியருள் புரியுமவிழா
துதிபுனைந்த புனலூட்டுத தோன்றலை நடாத்தென்று
கதிபுனைந்த சிவமறைநூல கற்பனையி னோதினான். (௫௧)

மாசிலா மணியார்க்கு வளாமதிப்பனு சமியாதி
மாசிவிழா மதிநிறைந்த மகத்துநாட் கடலாட
மாசிலாப் பதமுரைத்த மன்னவர்க்கு வரிசைசெய்து
மாசிலா வாரணத்தூர் வலமவந்து செயுமினென்றான். (௫௨)

மணிமதில் வாயிறொறு மகரதோ ரணங்கணாட்டி
யணிசெய்பைங் கதலிமலி யலாக்கமுகு நிரைநாட்டிக்
கணிகவினுங் கொடிநாட்டிக் களபவிரை நிலமெழுகிப
பணிமதிள்சூழ் பொன்னேடும் பாலிகைவெண் முளைபரப்பி. ()

வயங்காட்டும புலிக்கொடியோன மற்றவர்கள் மகத்துநெறி
வியங்காட்ட மாசிவிழா விடைக்கொடியு மேற்றுவித்தான்
குயங்காட்டு மரம்பையனார் கோதினட முமநடத்தி
நயங்காட்டு மிசைமுழக்க நாகருங்கண் டதிசயிப்ப. (௫௪)

ஆதியான் றிருக்கரத்தி லமர்பொற்காப் பணிசாத்தி
வீதிபொற்ப வினிதுசெல விண்ணவரு மண்ணவராய்
மேதினியோ ராங்கவர்கள் மேதக்க பெருங்காட்சிக்
கோதிலா வோலக்கங் கொண்டருளக் கண்டனனால். (௫௫)

இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பி னெம்பிரான் றெய்வவிழா
வுத்தமநா ளொன்பதுங்கண் டுயரும்பொற் றேரூர்ந்து
நித்தவிழா மகிழ்ந்தருளி நித்தமன்பர்க் கருள்புரிந்து
தத்துதிரைக் கடல்விழாக் கண்டருளத் தொடங்கினான். (௫௬)

வேறு.

அடலுடை நெடுவேற் கோமா னண்ணலெம் மான்பொன் செய்த
தடமலர் முல்லை மூதூர்த் தனிவிழாக் காண்டு மென்று
படுசுடர்ப் பகலோன் வந்து பணிந்திட விழிந்த தேபோற்
கடல்வழி யிரும ருங்கு நிறைவன கடவுள் வையம். (ருஎ)

அங்கவர் செம்பொற் றேர்வா யடற்பரி போலு மாங்கண்
பைங்கதிர்க் கற்றை சேர்க்கும் படிவரும் பரவை வெந்து
சங்கரன் வருமா கண்டு தானெதிர் வேண்டு நீராச
செங்கரம் விரித்தா லொக்கு மணிக்கொடி விரித்த சீர்கள்.(ருஅ)

அளிமுரல் குன்று தோறு மலமரும் புயல்கள் போலும்
புளினவெண் குன்று தோறும் பொறகொடி யாடை யாட
வொளிதரு சோதி பானு வுதயபொற கிரணம் போலுந
தளிர்புரை துகில்வி ரித்துத் தரையெலா மலர்சொ ரிநதார்.(ருகூ)

சீரணி கும்ப மொன்று தென்மலை முனியைப் போற்றி
வாரணக் கடல்நீர் முதது முவாங்கியுட் கொண்டா னென்னுங்
காரண முளதோ வென்று கலங்கினீர் காணு மென்று
பூரண கும்ப ராசி பொற்புற வலங்க ரித்தார். (கூ0)

ஐயர்மால் விடைமேற் செல்ல வகில்நறும் புகைகள் காட்டித்
துய்யகர்ப் பூரத தூளி தூவினா வான மோஙக
வையகம் விளஙகக் கண்ட மகவிழா மாகந தன்னிற்
பெய்யமே கதிர்ம றைக்கும் பினபனிப் பீடு போலாய். (கூக)

அணிமகத் திருநாள் முநநீ ராடினே ரேகு மாறு
கணிதமில விமான மெய்துங காட்சிபோற கடலின் மீது
பணிநெடும புவியோர் தேடாப் பறபல பொருளு நீல
மணிகளு நிறைநது வானமேறுய் மரககலக் குழாஙகள் ıல்க. ()

பாத்திர மறிநது நல்காப் படிறாபோ லமுத மெல்லா
மேத்திய விண்ணோர் போறற விடமிடோ மிவர்கவென் றஞ்சி
வேத்திடுந துகிரு முத்தும் வெண்டிரைக் கரத்தா லள்ளிச
சாத்திடுற போலும் வேலை தானமணி கொழித்த தங்கண்.(கூந)

கங்கையிற் சிறப்ப வேதக் கடிமணங் காட்டி யெம்மான்
பங்கயத் தாளி லாட்டப் பரவையி லிருகாற நீண்டி
யங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மவனிலும் பவனி மானத்
தங்கிய விண்ணோர் மண்ணோர் தாழ்நதனர் புயல்கள போல. ()

வருந்தவ ரெழுவர் மாதர் வானவர் மகளி ராடிப், பெருந்தவப் பேறு பெற்றுப பிறைமுடிப் பெம்மான் பாதம், பொருந்தினர் பணிக ளித்துப பொருந்துபூண் கொள்வார் போறபின், குருந்தெறி கோலம் வேலை கொண்டது முண்டு மாதோ. (கூரு)

எண்ணில்சீர் வளங்கொண் டோங்க விவ்வண்ணங் கடனீ ராடிப், புண்ணிய முதல்வன கோயில புகுந்தனன புவியோர் வாழக், கண்ணிறை கிள்ளி வேந்தன் கடல்விழாக் காட்சி கண்டு, மண்ணிலா முயிர்கட் கெல்லாம வான்பொருள் வழங்கி னானே. ()

வேறு.

பன்னிரு ககன வாதித்தர் வீதி பவனியின பேரொளி செய்யப், பன்னிரு சுடரான றொருசுட ரினறுமபகர்வது முண் டென விளங்கிப, பன்னிரு தடக்கைப் பாலகன பரவும பரம் பொருள் பன்னிரு திங்கள, பன்னிரு விழாவுங கண்டுபார முல்லைப் பதியிலவாழ்ந திருந்தனன் பனனாள. (கூஎ)

வேறு.

முல்லை மாவனத் தெமபிரான் றிருப்பணி முடித்துச
சொல்ல ருமபெருந தோற்றமே மாற்றிமெய்த தோனற
லெல்லை யிலலதோர் தமரொடுந தானைய ரோடுஞ
செல்லு தறகருங் கயிலைமால் வரைப்பதி சேர்ந்தான. (கூஅ)

நரகி டைப்படு வோாகளொரு பாதகைசீர் நடுவன்
குரவ னெனக் கூறுசொற குறிகொளுங குணத்தார
புரவு பூண்டிடத தோனறிமா சகறறியப் புனிதர்
பரமன மாலவரை யடைந்தன னெனபது பயனே. (கூகூ)

வாழ்க வாரண முல்லைமா வனத்திறம வளர்க
வாழ்க மாசிலா மணியடித் தாமரை வண்மை
வாழ்க சைவவைந தெழுத்தியல வளவிய நீறு
வாழ்க பூதலத தடியவர் மன்னவா மகிழுக. (எ0)

கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றும்.

ஆகத் திருவிருத்தம சகரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முல்லை[illegible] வாழ்க.

உ

பாடபேதம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பாடம்	பேதம்
௩௨	௪௭	௪	தத்வமசி	தத்தொமசி
௩௩	௫௨	௩	பாலி	பாவி
௩௮	௨௭	௪	தகமிகுத்	தருமிருத்
,,	,,	,,	தவமுகுத்	தவமிருத்
௫௰	௨௪	௪	பெறுங	பொருங
,,	௨௭	௪	சிழியா	சிகழா
௫௧	௩௨	௪	னாவேனமெ	வேனென்மே
௫௩	௪௯	௪	போக	மோத
௫௯	௰௯	௨	குபேரன்	கவேரன்
தக்கிணம்	தக்கணம்		தெக்கிணம்	தெக்கணம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
viii	௧	௮	விலனைப்	விலனைச
௭	௨	௩	ததனோ	தனனோ
௰௨	௰௫	௨	ளாமா	ளா
௩௬	௩௭	௩	செப்கை	செய்கை
௪௩	௨௰	௧	தீர்த்தங	தீர்த்தத்

Printed at the Thirupurasundari Press, Shiyali.

உ

திருக்கைலாய பரம்பரைத்

தருமபுரவாதீனத்துச்

சைவநூல்கள்.

தருமையாதீனத்துப் பண்டாரசாத்திரங்களாகிய

(௧) சதமணிக்கோவை, (௨) ஞானதீக்ஷாத்திரயம், (௩) துகளறுபோதம், (௪) ஞானப்பிரகாசர் திருச்செந்தூரகவல், (௫) தத்துவப்பிரகாசம், (௬) ஞானப்பிரகாசர் தசகாரியம், (௭) சிவபோகசாரம், (௮) முத்திநிச்சயப்பேருரை, (௯) பேரானந்த சித்தியார், (௰) திரிபதார்த்தரூபாதி தசகாரியம், (௧௧) பதிபசுபாசப்பனுவல், (௧௨) சிவானந்தமாலை, (௧௩) சாம்பிரதாயதீபம், (௧௪) ஞானாவரணவிளக்கக்குறள், (௧௫) பண்டாரமும்மணிக்கோவை, (௧௬) சித்தாந்தநிச்சயம், இவற்றுட்பொருளை விளக்கும் சிவானுபோகசாரம், பரமததிமிரபானு, பரமதசங்கற்ப நிராகரணம், பரமோபதேசம், ஐக்கியவியல், சிவதருமோத்தரம், சைவசமயநெறி, வடமொழியில் சச்சிதானந்த சிருத வியாக்கியானம் (சிவஞானபோதம்), வர்ணாச்ரம சந்திரிகை, சைவசந்நியாசம் முதலியன.

